липень-серпень 2009
July - August 2009

ПРОМІНЬ

Promin

СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

ПРОМІНЬ
РІК XXXXIX ЛИПЕНЬ-СЕРПЕНЬ Ч.7
видає
СОЮЗ УКРАЇНОК КАНАДИ

Виходить раз у місяць
Головний Редактор - Орися Сушко
Редактор - Оксана Сушко
Редакційна Колегія
Зеня Юзик
Соня Бейзик
Галя Липка
Референтки Променя
Галя Щерблюк
Ольга Лугвиненко
Річна передплата в Канаді - $25.00
Передплата до інших країн -US$30.00
Одне число - $3.00 (Включає 'GST')
Редакція застерігає собі право скорочувати та поправляти надіслані матеріяли

PROMIN
Box 57268
Jackson Station
Hamilton, Ontario, Canada
L8P 4X1
Fax: 905-524-5362
e-mail -promin@sympatico.ca

PROMIN
published monthly by
UKRAINIAN WOMEN'S
ASSOCIATION OF CANADA
VOL XXXXIX JULY-AUGUST No.7

Editor-in-Chief - Orysia Sushko
Telephone 905-572-9626
Editor - Oksana Sushko
Editorial Committee:
Zennia Yuzik
Sonja Bejzyk
Halia Lypka
Promin Conveners -
Helen Scherbluk
Olha Lugvynenko
Administrator - Oksana Sushko
Telephone 905-572-9626
Subscription in Canada - $25.00
Other Countries - US $30.00
Single copy - $3.00
(GST is included)
The editors reserve the right to edit submitted materials
Publication Mail Registration No. 09580
International Standard Serial number
ISSN 038021-40
Agreement No. 40011733

Формат - Оксана Сушко
Layout - Oksana Sushko

ЗМІСТ Contents

Князь Володимир Великий ..... 2 ..... Prince Volodymyr the Great
Свята Княгиня Ольга ..... 6 ..... Princess Olha the Great
Поезія ..... 11 ..... Poetry
Жіночі Постаті ..... 12 ..... Women of Influence
Життя і культура ..... 14 ..... Life & Culture
Із світу ..... 16 ..... Around the World
Нашим найменшим ..... 20 ..... For Our Children
Громадська Хроніка ..... 22 ..... Community Events
Куховарські приписи ..... 34 ..... Recipes
Квіти Незабутнім ..... 36 ..... In Memoriam

We acknowledge the financial support of the Government of Canada, through the Publications Assistance Program (PAP) toward our mailing costs, PAP Registration No. 09580

Canada

На обкладинці:
Чотири пори року (літо)
С.Ч. Гебус-Баранецька, 1963

Front cover:
Four Seasons (summer)
S. Hebus-Baranetska, 1963

Союзу Українок Канади
Ukrainian Women's Association of Canada
National Office
Box 102, Cudworth, SK S0K 1B0
Phone - 306 256 7013

E-mail - pz.yuz@sasktel.net

Редакційна Editorial

Слава Ісусу Христу!

За пару років Союзу Українок Канади буде відзначувати 90 лiття свого існування, своєї плідної і відданої праці на громадсько-церковному та культурно-освітньому полі - першої української крайової жіночої організації в Канаді. У підготовці до цього знаменого свята потрібно підкреслити колосальну працю жіноцтва і повязати це з відданістю та палкою завзятістю з якою членкиу підходили і дальше підходять до їхньої загальної праці.

Без сумніву на протязі всіх цих років виконано колосальну праці, навіть не до подумання. Але, ще важливішим є те, що ця праця помимо непередбачених труднощів, виконана оптимістично з великою вірою у здатність людства дати собі раду не забуваючи за свій український корінь.

Перед нами нові надії, нові обставини, до яких будемо піходити із такою самою відданістю як наші попередниці. Хочемо вірити що ця сильна база яку нам дали основоположниці нашого Союзу і на дальше втримає нас в усіх наших діях. Ми їм відчно будемо вдячні за їх дбайливість простелюючи певність дороги в світлі майбутнє.

Приходять на думку слова нашого генія Тараса Шевченка в яких він висловився загально про признання жінок:

"Родились на світ жить, любить,
Сіять Господньою красою,
Вітать над грішними святою
І всякому добро творить".

Отож готуючись до згаданого свята потріно сильно вірити в те, що перед нами ще краще майбутнє, бо тільки ясна і непохитна віра послужить нам невичерпним джерелом сил і нових надій!

Ярися Сушко

Unable to attend the national USRL convention in Regina this summer, I passed along these sentiments to be read at the UWAC/Promin session:

Each month, as I prepare another issue of Promin, I remember my grandmother, blessed memory Emelia Stepowa, as clearly as if she was just here. As I look over each month's submissions of articles about the tremendous contributions our organization makes to heritage and faith, I am again transported to that timeless place where Baba joyfully toiled to preserve, nurture and grow the roots of our history. She, together with hundreds of other Ukrainian women, knew the monumental importance of continuing to weave the vibrant threads of our ancestors into the fabric of our future in Canada. These women, among whose historical triumphs we are now privileged to stand, knew that as our global society continued to evolve, a sure footing grounded in a solid foundation of faith and family would mean the difference between cultural harmony and painful fragmentation. For our original heroines - the pioneers who ignited the first spark of the UWAC - our organization was a place of refuge, learning, fellowship, prayer, and community for women in a new land. Today, generations later, we face new and complex challenges that, without a sure footing, can easily tear us in conflicting directions. For us, although we are no longer newcomers to this country, the UWAC continues to meet the very same needs as it did all those years ago. For future generations, this solid grounding in a community of strong and dedicated women will become even more critical, as the world confronts our daughters - and their daughters - with increasingly deceptive and dangerous provocations.

All that I just described to you, or a very similar train of thought, accompanies me on each month's journey toward completing an issue of Promin. While I have not met most of you in person, I somehow feel as if I know you, through your words and photographs, your community activities and creative endeavours, celebrations and sorrows, all woven from our common threads. I consider it a privilege to serve our community in this way - by bringing together your stories, and presenting other articles that I hope will edify us and keep our heritage strong. Promin is our documented legacy. It helps to keep us visible and current, so that future generations will realize and understand the enormous, life-changing consequences of a focused and unified community of women. It is our responsibility - inherited from our mothers, grandmothers and great-grandmothers - to keep the flame of our tradition burning, as the symbol of Promin itself represents.

I know that my Baba would agree. I bet yours would too.

Оксана

Будьмо вірні заповітам

Святого Рівноапостольного Князя ВОЛОДИМИРА ВЕЛИКОГО

В історії всього людства, як і в історії кожного окремого народу, відбуваються певні події, які навіки визначають йому ті напрямні, що ними людство чи то окремий народ повинні прямувати на шляху до щастя вічного й дочасного.

Для всього людства переломовою подією був прихід на землю Христа Спасителя, народження Християнства.

Для нашого українського народу такою переломовою подією було охрещення України в Православну Християнську Віру.

Вперше зерно Христової Православної Віри посіяв на наших Землях Святий Апостол Андрей Первозванний, один із перших покликаних Христом учнів, який по річці Дніпрі доплив аж до Києва.

Святий Апостол Андрей поблагословив Київські Гори, поставив на них Хреста на славу цьому містові, що світло Христової Віри тут пошириться та що будуть тут побудовані величні Храми Божі.

Свята Церква так прославляє його труди й страждання, якими він трудився, проповідуючи Христову науку: "Тебе, Первозванного, знайшов Христос, як найкращого Тайнослужителя, Андрею славний, що повеління Його щиро по всьому світу проповідував, облітаючи, як на крилах, просвітив громади народів і сподобив нашу Землю своїм завітанням і Благословенням Христовим. Ублагай Господа, щоб подав нам велику Ласку.

Собор Української Православної Церкви в Києві 1621-го року, щодо перебування Святого Апостола Андрея Первозванного в Україні, зробив таку постанову "Святий Апостол Андрей - це Перший Архиєпископ Костянтинопольський, Патріярх Вселенський і Апостол Український. На Київських Горах стояли ноги його, а очі його Україну бачили, а уста благословляли, і насіння Віри він у нас насадив. . . Воістину Україна нічим не менша від інших східних народів, бо і в ній проповідував Апостол".

Політичні умовини життя в Україні були тоді такі, що посіяне Святим Апостолом Андреєм зерно науки Христової не могло відразу розростись в велике дерево Христової Православної Церкви, від віттями якого український народ міг би жити вільно й спокійно. Але раз посіяне зерно Христової Науки вже ніколи не завмерло. Родина за родиною збільшували число християн, які

ще перед офіційним охрещенням України мали в Києві кілька Храмів Божих на честь Святого Миколая, Святого Пророка Божого Іллі та ін.

Маючи по сусідству найбільше в тих часах культурну державу, як Візантія, з якою Україна мала жваві торговельні зносини, та яка високо тримала Прапор Христової Православної Східної Церкви, Україна ступнево дозрівала для прийняття Христової Віри. Свята Княгиня Ольга була цією першою ранньою зіркою, що звістувала впровадження в Україні Християнства. Вона відверто порвала з поганством, яке тоді було ще пануючим, та стала православною християнкою, накреслюючи тим дальший шлях усьому українському народові, а в першу чергу своєму онукові Володимирові, який охрещенням України в Православну Віру доконав великого історичного, переломового чину, що визначив йому шлях його буття назавжди, на віки вічні.

Святий Володимир Великий для здійснення своїх плянів приєднання українського народу до родин християнських народів звернувся до Візантії, яка в той час, як каже наш славний історик М. Грушевський, була: "світильником, вінцем культури, слави й могутности".

Святий Володимир Великий шукав Правдивої Віри, нараджуючись про це зо своїми боярами, та, як каже Літописець, посилаючи послів розвідати про Віру правдиву.

Святий Володимир Великий шукав правдивої й чистої Віри, і знайшов її в Православній Християнській Церкві, яку заснував Сам Господь наш Ісус Христос у Святому місті Єрусалимі та яка тоді панувала на сусідніх з Україною землях Візантії-Греції.

Цю віру прийняла Свята Ольга, про яку Літопис твердить, що вона була "мудріша від усіх людей і охрестилася". Цю Віру прийняв Святий Володимир Великий. Цю Віру прийняв увесь український народ: "Хрещення Таїнство Святе, Христову Православну Віру Вкраїна-Русь прийняла щиро".

Велична й неповторна в історії нашого народу була це подія, коли року Божого 988-го кияни приймали Святе Хрещення в річці Дніпрі, як колись Христос Спаситель у річці Йордані. Літопис каже, що тоді "раділи Небо й земля". А Володимир Великий до Неба звівши очі, так молився: "Боже Великий, що створив Небо й землю! Зглянься на нових людей цих і дай їм, Господи, пізнати Тебе, істинного Бога, як пізнали країни християнські. Зміцни в народі цім Віру Праву і Чисту! Мені ж поможи, Господи, на супротивного ворога, щоб, надіючись на Тебе, перемагав я заміри диявольські!"

За цей великий чин приєднання нашого українського народу до великої Християнської Родини названо його Рівноапостольним і приєднано до числа Святих. А свята Православна Українська Церква у своїй пісні-Тропарі на його честь так його прославляє: "Як купець євангельський, що шукає доброї перлини, був ти, славний Володимире, коли сидів на високому престолі матері городів наших, береженого Богом Києва, бо довідавшись через посланців про Віру Православну, ти знайов дорогоцінну перлину, Христа, що тебе вибрав, як другого Павла, і змив у святій купелі сліпоту свою душевну й тілесну, і весь народ у Православну Віру охрестив. Тим то й святкуємо пам'ять твою ми, люди твої. Молися ж за спасіння Батьківщини твоєї й безлічі побожних дітей її".

Про охрещення нашого українського народу в Православну Віру маємо свідчення першого Митрополита-українця Іларіона (став ним 1050 року), який у своєму Похвальному Слові на честь Володимира Великого в присутності Ярослава Мудрого та княгині Ірини між іншим так говорить: "...І хвалить похвальними голосами римський край Петра й Павла, що через них увірував в Ісуса Христа-Сина Божого. Усі краї, і міста, і люди - честь воздають і славить свого учителя, що навчив їх Православної Віри. Похвалімо ж і ми, по силі нашій, малими похвалами - нашого учителя й наставника, що велике й дивне створив, великого князя нашої землі - Володимира ..."

І ось так, як зо Святого міста Єрусалиму Свята Православна Христова Віра поширилась по всьому світі, так і з міста Києва, осередку культурно-церковного й державно-політичного життя українського народу, Свята Православна Віра поширилась по всій Україні: від Карпат до Кавказу та від Чорного моря далеко-далеко на північ, до притоків Дніпра.

І залунало по всіх великих просторах українських земель величне й могутнє: "Утверди, Боже, Святу Православну Віру, православних християн повік

віку", що дотепер співається по всіх українських Церквах як на рідних землях, так і далеко-далеко поза їх межами, як ось у нас, у Канаді. І понеслись до Божого Престолу благання Священиків і Єпископів: "Вас, і всіх православних християн нехай пом'яне Господь Бог і Царство Своїм, тепер, і завжди, і на віки вічні!" (На Службі Божій). "Ще молімось...за всіх православних християн" (Ектенія потрійна).

І полюбив наш український народ Святу Православну Віру з її величними обрядами й звичаями. Полюбив щиро й сердечно, готовий в її обороні складати найбільші жертви - життя.

Оглядаючись на перейдений нашою Церквою ось уже майже тисячолітній шлях, ми бачимо, як міцно стояли на сторожі Української Православної Церкви всі без винятку наші князі й королі, як ось, наприклад, наш славний Волинсько-Галицький Король Данило.

Сміло й відважно боронили Святу Православну Українську Церкву славне козацтво та всі без винятку наші славні гетьмани, а в тому такі великі оборонці, як Петро Конашевич-Сагайдачний, Іван Мазепа та Богдан Хмельницький, який у рішучий момент своїх змагань за волю українського народу кинув відоме гасло "За Віру Православну!", що в тих часах значило те саме, що "за Україну!"

Мужньо, аж до крові, до мучеництва, боронив і тепер боронить Святу Православну Українську Церкву весь побожний український народ разом зо своїми Єпископами й Священиками на українських землях, незважаючи на тяжкі переслідування, які вона не раз терпіла і тепер терпить від безбожної влади.

Але ніщо не в стані було, не є і ніколи не буде припинити чи заглушити цей переможний спів нашого українського народу, що несеться по всіх великих просторах українських земель та далеко-далеко від них по цілому світі: "Утверди, Боже, Святу Православну Українську Церкву, повік віку!"

Запорукою цього є велике число українських Святих, які як зорі, вкривають духове Небо нашої Української Православної Церкви.

І ми з вами тут, на вільній канадській землі, як нащадки наших славних предків, пильно зберігаємо великі скарби Святого Православія, високо тримаємо прапор Української Православної Церкви, як Церкви українського народу від часів Святого Володимира Великого.

Будуємо Церкви, парафіяльні доми, Інститути й Народні Доми та розбудовуємо наше церковно-релігійне й культурно-освітнє життя, ідучи за прикладом Святого Володимира Великого, який, ставши християнином, якнайбільше займався просвіченням свого народу правдами Віри та народної освіти.

"Українська Православна Церква в Канаді", як це стверджує в своєму Архипастирському листі Владика Митрополит Іларіон з нагоди 40-літнього її Ювілею, "відразу ж прийняла велику історичну ідеологію нашої віковічної Української Православної Церкви. Ідеологія ця все міцнішала з часом, і сьогодні наша Українська Православна Церква в Канаді розвинулася ідеологічно найсильніше серед усіх українських Церков світу".

Згадуючи величну подію в історії українського народу, яка пов'язана з іменем Князя Володимира Великого, щиро благаймо Господа Бога, щоб за Його молитвами й заступництвом, як просвітителя й Хрестителя в Православну Віру нашого народу, Він зміцнив наш Український Народ в Україні й в розсіянні сущий, у Вірі й любові один до одного, об'єднав його в Одну Велику Родину під Українським Православним Прапором Володимира Великого та подав йому повну перемогу над його ворогами видимими й невидимими.

"Утверди, Боже,
Святу Православну Віру,
Святу Православну Українську Церкву, православних християн повік віку!"

Андрей, Митрополит
Едмонтон, Альберта, 1984

Illustration p.2 - Bohdan Holowacki
Ілюстрація ст.2-Богдан Головацький

Let us be true to the Testament of

Prince VOLODYMYR the GREAT

In the history of mankind, as in the history of individual people, events occur which point to the pursuit of eternal happiness. To mankind in general, the overwhelming event was the advent on earth of Christ, the Saviour. To the Ukrainian people in particular, the defining event was the conversion of Ukraine to the Christian faith.

The seed of the Christian faith was planted in Ukrainian lands by Saint Apostle Andrew, one among the first-called of Christ's disciples, sailing up the Dnieper River to Kiev. Saint Andrew blessed the Kievan Mount, on which he raised a cross and foretold the glory of Kiev, that the light of Christianity would spread and there would be built great Temples of God.

In these words, the Holy Church glorifies his efforts and the trials he suffered preaching Christ's teachings:

"Christ has found thee, Andrew, the greatest disciple teaching His word to all the world, flying as on wings to enlighten nations and to make worthy our earth by your visitations and Christ's message. Pray the Lord that He may give us His Grace."

Concerning the matter of Saint Apostle Andrew's sojourn in Ukraine, the Sobor of the Ukrainian Orthodox Church in Kiev in the year 1621 issued the following declaration:

"Holy Apostle Andrew was the first Archbishop of Constantinople, Universal Patriarch and Ukrainian Apostle. On the Kievan Mount rested his

feet and his eyes beheld, and his lips blessed Ukraine, and the seeds of His Faith he planted in us. Verily is Ukraine in no manner lesser than other Eastern nations, for in Ukraine did he teach the Word of God."

The political conditions in Ukraine where then such that the seed planted by the Holy Apostle Andrew could not at once grow into a mighty tree of Christ's Orthodox Church under the protection of which the Ukrainian people could live in freedom and peace. But once the seed was planted, it never died. Family after family accepted Christianity and increased their numbers. Even before the official conversion of Kiev to Christianity, many had built God's temples in honour of Saint Nicholas, Holy Prophet Elias, and others.

Having Byzantium as its neighbour - at that time the most cultured nation with which Ukraine had active trade relations and which held high the banner of the Orthodox (Eastern) faith - Ukraine steadily became more and more receptive to the Christian Faith. Saint Princess Olga was one of the first stars which heralded the establishment of Christianity in Ukraine. She rejected paganism which, at that time, still prevailed, and became an Orthodox Christian, thus showing the way to all the Ukrainian people; but first to her grandson, Volodymyr, who, by establishing Orthodox Christianity in Ukraine, enacted a great and historic deed.

For the realization of his plans to unite the Ukrainian people with the family of Christian nations, Volodymyr turned to Byzantium. In seeking the true faith, he had asked the advice of his nobles and, as the Chronicle says, had sent delegates to find it. He found it in the Christian Orthodox Church which had been founded by God Himself in the Holy City of Jerusalem. At that time, Orthodox Christianity prevailed in Greek Byzantium, a neighbouring state to Ukraine. This faith had been accepted by Saint Olga who, according to the Chronicler, was "the wisest of all people". This faith was accepted by Volodymyr, and subsequently by the Ukrainian people.

Great and unparalleled in the history of our people was when, in 988 A.D., in the Dnieper River, the Kievans accepted Christianity, even as Jesus was baptized in the River Jordan. The Chronicler writes that, "heaven and earth rejoiced." Volodymyr the Great, raising his eyes to heaven, prayed:

"Lord God, Who has created Heaven and Earth, look upon these people and grant it that they may acknowledge

Thee as the One God, even as Thou has been acknowledged by other people. Strengthen in them the True Faith. Help me, O Lord, and give me strength to vanquish the designs of Satanic powers."

For this great act of uniting our people with the great Christian family, Volodymyr was declared coequal with the Apostles and accepted in the ranks of the saints. In its Hymns of Praise, the Holy Orthodox Ukrainian Church proclaims:

As a Heavenly merchant, seeking a perfect pearl, thou art, Great Volodymyr, when you were seated on the throne of the Mother of Our Cities, God-protected, Kiev. Having learned of the Orthodox Faith through your messengers, you found the priceless gem of Christ who chose you as the second Paul - in spirit cleansed you and your people and baptized you in the Orthodox Faith. For this we, your people, commemorate your memory. We beseech your blessing on your fatherland and on your devoted children.

Of the baptism of our Ukrainian people in the Orthodox Faith, we have proof from the first Ukrainian Metropolitan, Ilarion. (He was called to that high office in 1050). In his panegyric in honour of Volodymyr the Great, in the presence of Yaroslav the Wise and Princess Irene, Ilarion spoke as follows:

With reverent voices the Roman world praises Peter and Paul through whom it accepted Jesus as Son of God. Likewise, Asia honours John; India reveres the memory of Thomas; Egypt, Mark. All the nations, cities and peoples honour and praise their teachers who taught them the Orthodox Faith. Let us, too, with simple phrases, praise our teacher and leader, the great prince of our land, Volodymyr, for not in some small and unknown land did he rule, but in Rus', honoured by all the neighbouring lands. Witness true faith is the Holy Temple of the Holy Mother Mary which you built on the foundation stone of the Orthodox Faith. Even now lies your noble body awaiting the Archangel's trumpet.

ANDREW, Metropolitan
Edmonton, Alberta
1984

Saint Olha the Great

Never send a man to do a woman's job . . .

As we celebrate the feast of St. Olha, the Sovereign of Kyivan Rus'-Ukraine, we should take a moment to reflect on the enduring impact of this noble woman on the historical, cultural and national development of Ukraine and Eastern Europe as a whole. The grandmother of St. Volodymyr the Great, she truly shaped her grandson into what she knew he would become. She did the same for the peoples and kingdom over which she ruled.

Born in either Izborsk or Pskov, Olha was not raised to cower before men. Her character was extremely strong and her personality won people over - she was no one's fool.

Learning our Ukrainian history in Ukrainian school, one often got the impression that Olha ruled over a culturally homogeneous people. And nothing could be further from the truth! Hers was a kingdom of culturally and linguistically diverse tribes that thought nothing of warring with each other at the drop of a hat.

The challenge before her was one that was later to be faced by her grandson as well. That challenge was to find some way of fusing together a nation from among a disparate group of peoples. This could have been one reason why she sought and received baptism at Constantinople with none other than the Emperor himself as her Godfather!

It was also a natural move for her to make, since Byzantine Christianity had been brought to Kyivan Rus' by her predecessors, the Varangian Princes Mykola, Askold and Dir. They were later killed in a pagan reaction by Prince Oleh. And according to the rules of the day, what one did today was largely impacted by what one's ancestors did long ago.

Olha was far-sighted enough to know that Christianity would soon come to dominate Europe. Her political wits were sufficiently developed to have her seek alliance with Byzantium and avoid subservience. The Emperor, it is said, would have had her as his wife. Olha promised to consider this if he would become her Godfather. The Emperor agreed only to be told by Olha after her baptism that the Church forbids marriages between Godparents and their Godchildren!

Outsmarting Emperors wasn't the only talent Olha had, however.

Returning to Kyivan Rus', Olha ruled over a stretch of land that went north from the Black Sea to the Solovki Islands. It was the Byzantine historians and those historians of Rus' who catered to Byzantine imperial ideology that named Olha "Grand Princess." In reality, she was a "Tsaritsa" or "Queen" in every sense of the word and certainly considered herself to have been.

Unlike Askold and Dir before her, or her grandson Volodymyr who came after her, Olha did not call for mass baptisms of her subjects. Instead, she preferred to evangelize quietly, allowing the Church her freedom of movement among the people while respecting the pre-Christian traditions of her peoples.

Her warlike son, Svyatoslav, refused to embrace Christianity but he also refused to live in Kyivan Rus' for too long, preferring the Bulgarian lands as the centre of great trade routes of the day. A pagan reaction against Christianity did, in fact, set in with the coming of Svyatoslav to the Throne of Kyiv, but it was short-lived and easily swept away by Volodymyr.

Olha even went on record as "glorifying" her two royal predecessors by building Churches on their graves, that of St. Nicholas on Askold's grave and that of St. Sophia on the grave of Dir. This led to their local veneration in Kyiv, even though they have yet to be formally glorified as Saints of the Church. To this day, the "Grave of Askold" is a great national monument of Ukraine!

Olha also introduced a series of laws governing agriculture, hunting seasons and the like. She clearly insisted on a common code of laws and regulations to be accepted and obeyed by all her subjects. "Olha the Wise" as she was and still is called also extended diplomatic hands westward toward Europe while enhancing trading routes into Asia. It was Olha who laid the path for her great grandson, St. Yaroslav the Wise (now we know where he got his smarts from!), to marry off his daughters to the Royal Houses of Europe, thereby establishing enduring connections with them.

The Ukrainian community of the United Kingdom recently petitioned the Queen for official permission to embellish the Loyal Toast at their public banquets in this way: "Ladies and Gentlemen, the Queen, the descendant of St. Volodymyr the Great!".

Research was done and Her Majesty graciously agreed and gave her official approval to this request. That connection, again, was established long ago through the foresight of St. Olha.

Some have even suggested that the French Fleur-de-lys is actually a form of the ancient Ukrainian trident made popular after the marriage of great-great-granddaughter of St. Olha's to King Henry I of France!

Another royal descendant of St. Olha, St. Edigna, was married to the Germanic Royal House of Otto and her shrine is now a popular one in Western Europe.

And however disappointed St. Olha was with her son Svyatoslav, her descendant, Svyatoslav II, named for his pagan ancestor, became a Christian and is now a Saint.

St. Olha gave birth to an entire Royal House of Sainted rulers!

Her enduring contribution to Ukrainian history was her work to establish the foundations and traditions on which later generations would build. It is said that St. Volodymyr's ultimate choice of Christianity from Byzantium was based on the fact, as his advisors reportedly told him, that "if it weren't a good religion, your grandmother Olha would not have embraced it."

As someone who put the wheels of Kyivan Christianity and culture in motion, she is rightly honoured as an "Equal to the Apostles," just as her grandson is. In baptism, she received the name, "Helen" ("Olena" where the first letter agreed with the first letter of her

pre-Christian name). And certainly she compares favourably with her patron, the great St. Helen, mother of Constantine the Great. Both prepared their prodigy for their great historical roles. Both suffered an underestimation of their own important roles by later historians.

St. Olha was apparently deemed dangerous by Byzantium's Empire since her official glorification as a Saint (and that of her grandson who followed in his grandmother's footsteps) was deferred until the thirteenth century. It was only then that the matter was brought to a head and she was declared a Saint, following the victory of the armies of Kyivan Rus' over the Volga Bulgars in August near the Feast of the Procession of the Life-giving Wood of the Cross.

Ironically, it was Andrew Boholiubsky who ensured her glorification. This is the prince who would be implicated for all time in the destruction of her Royal City of Kyiv.

In addition, Andrew was also the one who forcibly removed Olha's Royal House Icon of the Mother of God of Kyiv (also called the "Pyrohoschna" Icon before which Prince Ihor, prayed as is related in the 'Tale of Ihor's Campaign) from its shrine at Vyshorod. Today that Icon is called the "Virgin of Vladimir" at Moscow.

One might argue that matriarchy was characteristic of the Eastern Slavs long before Olha's time. Yet, Olha's great leadership and true Christian piety helped solidify that aspect of our culture, to be sure! The achievements and glory of the empire of Kyivan Rus' were built on the strong foundations established by St. Olha the Great.

To celebrate her venerable memory is not only to thank God for the grace of His servant, Olha, in Ukraine's history. It is also to ask God for another dedicated, visionary ruler like her in Ukraine's present.

Dr. Alexander Roman
alex.roman@unicorne.org

Свята Княгиня Ольга

"Радісно празнуємо у світлому дані твоєї святої смерти, Ольго богомудра, засилаючи молебну пісню до Христа, що вінчав тебе вінцем нетлінним".

(Канон святої Ольги)

На небосхилі святих Христової Церкви, наче зорі, сяють різні святі українського народу. Поміж ними особливим світлом святости ясніє княгиня Ольга, пам'ять якої відзначаємо 11 липня.

"Повість времених літ" величає Ольгу такими словами: "Вона предтеча християнської землі, як рання зірниця перед сонцем і як зорі перед світанком.....Вона перша від Руси ввійшла в царство небесне, тому хвалять її як начальницю, бо й по смерті вона молить Бога за Русь".

Свята Ольга це перша християнка на великокняжному престолі Києва, перша просвітителька й учителька християнської віри в Русі-Україні. Її хрещення створило широкий шлях до християнізації нашої держави.

СВЯТА ОЛЬГА - Незвичайна особистість

Свята Ольга належить до найсвітліших жіночих постатей нашої княжої держави. Вона вирізнялася світлим характером, сильною волею та надзвичайною мудрістю в управлінні нашою державою. Це жінка з великим державницьким умом. Наш літопис називає її "наймудрішою серед усіх людей".

Після смерти свого чоловіка, князя Ігоря (+945), Ольга довгі роки сильною рукою правила великою державою від імени свого малолітнього сина Святослава. "Нікому з володарів, - каже історик Наталія Полонська-Василенко, - не присвятив наш літопис стільки уваги, як Ользі, що протягом двох десятиріч

виступає в авреолі мудрости й жіночого чару" (Історія України, Т. І. с. 101).

Велика мудрість святої Ольги виявилася і в тому, що вона прийняла християнську віру і саме цим сильно піднесла авторитет свій і своєї держави в очах Візантії та християнських володарів Західної Європи. "Княгиня Ольга, - вважає історик Микола Чубатий, - стоїть дійсно на перехресті релігійної та культурної історії Руси-України" (Історія Християнства на Руси-України, Т. І. с. 186).

Наша Церква у богослуженні празника величає Ольгу такими похвалами: "Наче сонце, засяяла нам твоя преславна пам'ять, Ольго богомудра мати князів руських, Христова мізинице....Ти наша велич і похвала, Ольго богомудра, бо тобою ми визволилися від ідольського обмани....Сильна наче львиця, одягнена силою Святого Духа....Чиста наставнице закону й учителько Христової віри, прийми похвалу від недостойних рабів, і молися до Бога за нас, що свято празнуємо твою пам'ять".

Хрещення Святої Ольги

Були різні спонуки, щоб схилити святу Ольгу прийняти християнську віру. Це передусім політичні, культурні й торговельні відносини Руси з християнською Візантією та християнськими державами Заходу. Уже за часів князя Олега (+912) були в Києві й на Русі варяги-християни, а за князя Ігоря вони мали свою церкву святого Іллі в Києві. У цій церкві християни-дружинники, підписуючи мирний договір з Візантією 944 року, присягали князеві Ігореві, чоловіку Ольги. Тож нічого дивного, що і в неї з'явилося бажання стати християнкою. Проф. М. Чубатий про мотив Ольги прийняти Христову віру каже: "Немає сумніву, що її вроджена інтелігенція обсервувати світ, окружаючий Русь, та її зносини з християнами, яких у Києві було багато, особливо варяг, довели її поволі на шлях до християнства" (Цит. твір, с. 174)

Дата хрещення Ольги до сьогодні не розв'язана. У літописі сказано, що Ольга хрестилася в Царгороді 955 року. Грецькі джерела широко описуючи її побут у Царгороді в 955-957 роках, нічого не загадують про хрещення. Таку важливу подію, як хрещення володарки Руси вони не могли б обминути мовчанкою. Більшість істориків вважають, що Ольга

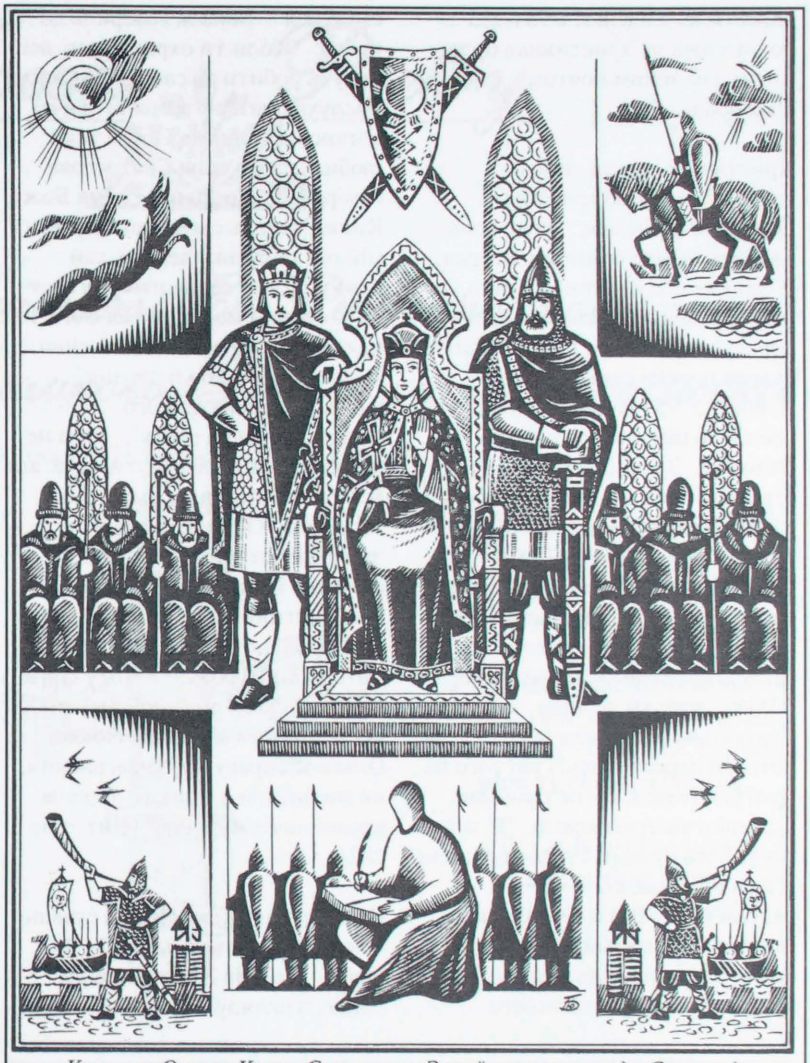

Княгиня Ольга, Князь Святослав Завойовник, воєвода Свенельд
Kniahynia Olha, Kniaz Sviatoslav the Conqueror, Lord Sveneld

Illustration - Bohdan Holowacki | Ілюстрація - Богдан Головацький

охрестилася в Києві в 954-955 роках і вже як християнка була потім з великим почтом у Царгороді.

Християнська віра сильно вплинула на особисте життя Ольги і її оточення. Тепер вона творить багато справ милосердя. У деяких документах сказано, що ніби це вона збудувала в Києві церкву святої Софії і дала гроші на будову церкви святої Тройці у Пскові. У 959 році вона посилала послів до німецького короля Оттона І. Західні літописи стверджують, що княгиня просила в нього єпископа і священиків.

Старання Ольги навернути і свого сина Святослава на християнську віру не увінчалося успіхом. У Повісті временних літ читаємо: "Ольга, живучи зі своїм Святославом, навчала його потреби охреститись, і він того не притримувався, ані не приймав .....Ольга часто говорила: "Я, мій сину, Бога пізнала і радуюся, коли ж і ти пізнаєш, то почнеш радуватися". Він же не звертав уваги на те, кажучи: "Як я можу новий закон прийняти один? А дружина моя почне з всього сміятися". Вона ж говорила до нього: "Коли ти охрестишся, всі будуть робити те саме". Він же не послухав матері, творячи звичаї поганські. Одначе Ольга таки любила свого сина Святослава говорячи: "Нехай буде воля Божа. Коли Господь схоче помилувати мій рід та руську землю, хай вложить їм у серце навернутися до Бога, як і мені дарував Бог". І не кажучи молилася за свого сина кожної ночі й кожного дня, виховуючи сина до його мужеськости та росту". Хоча не вдалося Ользі навернути сина, але все-таки її вплив на нього був великий. "Одне Ольга осягнула, - завважує історик М. Чубатий, - а саме, що її син Святослав був толерантний до християн і лояльний до неї, як до своєї матері. Крім розходжень у вірі в інших справах до самої смерти був він добрим та відданим сином. Ольга ж справу його навернення, як ми читали в Повісті, віддала вповні на Божу волю" (Цит. твір с. 182).

Немає сумніву, що Ольга, ставши християнкою, хотіла, щоб і її народ прийняв Христову віру, однак, з огляду на тодішні політичні обставини в державі, вона не наважилась приступити до загального хрещення своїх підданих. Це зробив її внук святий Володимир Великий.

Про християнське життя Ольги свідчить її остання воля, де вона просить, щоб її поховали за християнським звичаєм і на гробі не справляли поганської тризни. Померла вона у глибокій старості 969 року, маючи близько 75 років.

Святий Володимир Великий переніс тіло Ольги до новозбудованої Десятинної церкви за київського митрополита Леонтія (992-1008). Монах Яків пише, що в труні було віконце, через яке можна було побачити нетлінне тіло Ольги. Під час нападу монголів мощі Ольги сховали під руїнами Десятинної церкви. Митрополит Петро Могила, відбудовуючи 1635 року невелику церкву на місці Десятинної, віднайшов мощі святої Ольги, вони зберігалися там до XVIII ст. За наказом московського Святішого Синоду їх переховали, але місце нікому не відоме.

Із інтернету - сторінка
Видання "Пізнай свій обряд"

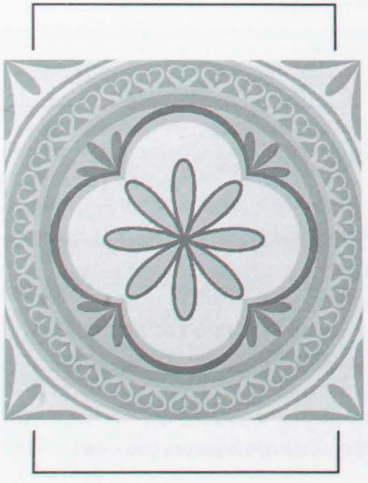

The Most Precious Pearl

I have seen many kinds of pearls
And many jewels large and small,
But there's one pearl among the rest
That is the fairest of them all.

Much money cannot buy the gem
Nor barter sate the seeker's itch,
It bides more often with the poor
Than in the coffers of the rich.

From caves of earth you gain it not
Not yet from ocean's caverns borrow;
He only finds that precious pearl
Whose heart is sensitive to sorrow.

No hungry power can avail
To snatch that precious pearl away -
That jewel is the sacred tear
Shed for our hapless folk today.

Volodimir Samiylenko 1864 - 1925
Translated by C.H. Andrusyshen and W. Kirkconnell

Поезія Poetry

Кантата на честь Св. Рівноапостольного Володимира Великого, Князя землі Української

Борис Лисянський 1892 - 1952

Розгойдались пінні хвилі,
Розійшлись рядами лав...
І, новій піддавшись силі,
Бог-Перун до них упав.

А святі слова Христові
Рознеслися навкруги;
Відгукнулись їм Дніпрові
Пишноквітні береги.

Так своїй країні дикій
Світло віри склав у дар
Володимир - князь великий,
України володар.

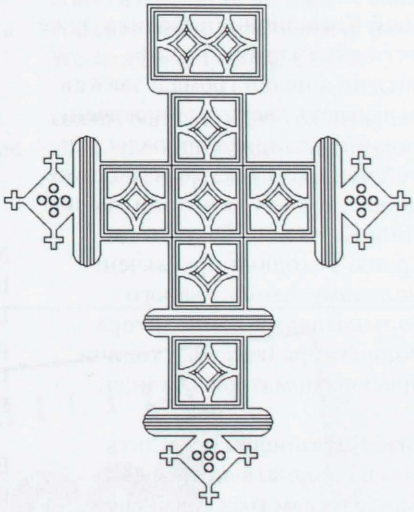

Розійшлась про нього слава -
Покотилась по світах;
Розцвіла його держава
Ворогам усім на страх.

З тих часів наш Київ вільний
Скарб твій, княже, стереже;
Твою думку - славний, сильний,
Мов ту святощ береже.

Всі діла твої великі
І ясне твоє ім'я
Буде славити вовіки
Українськая земля.

Промені

Марії Гарасевич

Лунають світом різні голоси,
А я шукаю серця людський голос,
Як суть життя; як сонця - хлібний колос:
Щоб жити і рости.

У світляній безкраїй повені,
Де промені зібралися усі:
Найлагідніші, найсвітліші промені,
Промінять людям з людської душі.

Молитва

Олекса Стефанович

О, Ти, що тамо, де Почаїв,
Під небом вставши голубим,
Далеко в просторі засяяв
Золотоглавієм своїм,
О, Найсвятішая, Єдина,
До стіп схиляюся чиїх,
Умилостив свойого Сина,
Щоб від одра її воздвиг!

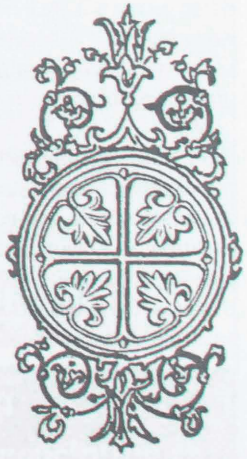

Жіночі Постаті
Women of Influence

Наталка Дона Ковалишин

Нова голова СУК, відділу при Катедрі Св. Івана в Едмонтоні

З великою приємністю хочу познайомити наших Союзанок з новообраною головою нашого відділу СУК.

Пані Ковалишин перебирає головство від п-ні Леони Бриджис, яка прекрасно провела наш відділ за час своєї каденції. Пані Ковалишин продовжує працю з таким самим завзяттям, так що ми щасливі що ланцюг праці не увірвався, а сильно продовжує працювати.

Пані Ковалишин вже довгі роки активно працює у всіх ділянках нашого катедрального життя. Вона, разом з її мужем Деннисом Ковалишин, є делегатами на з'їздах, і в активний спосіб підтримують працю нашої громади.

Пані Ковалишин, довгі роки була господинею наших катедральних спільних обідів, які вона перепроваджувала дуже вміло і по українське і по англійське. Цікавим було це, що вона завжди знаходила прочитати цікаві вірші, чи інформації про наші українські традиції і звичаї, пов'язані зі святом. Її милозувучний голос надав спокійного і теплого настрою.

Пані Ковалишин провадить дуже активне життя. Сходини місячні в нашій громаді завжди включають частину присвячену важній оказії, яка припадає на той місяць. І так, ми мали дуже цікаві сходини де читали твори Ліни Костенко "Ой не ходи Грицю", сходини присвячені молодому, замордованого большовиками композитора Володимира Івасюка, сходини присвячені матерям та інші.

Пані Колвалишин провадить цікаві інформативні сходини, багато вживається українську мову і дуже часто під організацією п-ні Анни Звоздецької, включається гарний спів, де всі беруть участь.

Ми, Союзанки, радіємо, що наші молоді членкині не відмовляються від важних обов'язів проводу, а продовжують працю започатковану їхніми бабусями - піонерками, їхніми мамами, які зуміли вкорінити у душі своїх доньок любов до рідного.

Шасти Вам Боже п-ні Доно!

Референт до Променя
Ольга Логвиненко

BIOGRAPHICAL NOTES

Natalka Donna Kowalishin was born in Edmonton to Nicholas and Lesia (Ferbey) Ewasiuk. Her grandparents were Ukrainian pioneers Dmytro and Maria Ferbey, and Dionisi and Elizabeth Ewasiuk.

From the age of three, she attended the first Sadochok at St. John's Cathedral, where she also attended Sunday School and Ukrainian dancing classes. She was active in CYMK, holding both local and provincial executive positions over the years, and participating in many concerts and drama presentations.

In 1961, she joined the Ukrainian Shumka Dancers, dancing for ten years and serving as President in 1975. She is currently on the Shumka Dancers Alumni Association and has served on their Foundation Board.

In 1968, Donna graduated from the University of Alberta with a Bachelor of Science in Pharmacy and subse-

quently practising in community pharmacies in Edmonton (currently for Shoppers Drug Mart). She was elected to the Council of Alberta Pharmaceutical Association in 1989, serving until 1995 (President 1992-1993). She was appointed to the Board of Canadian Pharmacists Association in 1994, serving until 2004 (President 2002-2003).

In 1996, Donna worked on a special project with Grant MacEwan Community College, working with Russian pharmacists studying the Canadian health care system. In 1997, she travelled to Salekhard, Siberia with other health professionals to present a conference on Canadian health care.

Donna married Dennis Kowalishin in 1968, and is proud mother to Katherine Elizabeth (Peter Rachmistruk) and Stephen Thomas (Lynsey Ible), and loving Baba to Mark and Daniel (Danylko) Rachmistruk and Lauryn Kowalishin.

Both of Donna's grandmothers and her mother were members of the UWAC. Donna joined the branch at St. John's Cathedral in 1971, having worked with the Fall Ball Committee for a number of years. She served on many different committees and served as President with Nadine Hymanyk in 1998. She is currently the branch's President and represents the branch on the Alberta Provincial Executive. She is also a member of St. John's Cathedral choir and of the Council of the Western Eparchy of the UOCC.

Donna, may God bless you richly in all of your future endeavours and in your leadership within our UWAC!

Do not pray for easy lives. Pray to be stronger men and women!

Do not pray for tasks equal to your powers. Pray for powers equal to your tasks.

Phillips Brooks (1835-1893) American preacher who wrote the carol "O Little Town of Bethlehem"

RELIABILITY Since 1973
athens printing
COMPLETE IN HOUSE SERVICES
From Creative Design to Final Product
Black on White to Full Colour

PENNY SALE TICKETS
- Tickets of all Kinds
- Business Stationery & Forms
- Business Cards
- Labels & Stickers
- Brochures & Catalogues
- Newsletters & Booklets
- Invitations & Announcements
- Complete Bindery Services
- Layout & Graphic Design
- Also Continuous Forms

DIGITAL IMAGING
BLACK & WHITE FULL COLOUR

1480 Barton Street East, Hamilton, Ontario L8H 2W9
Tel: 905 549-6719 Fax: 905 549-7645 e-mail: info@athensprinting.ca

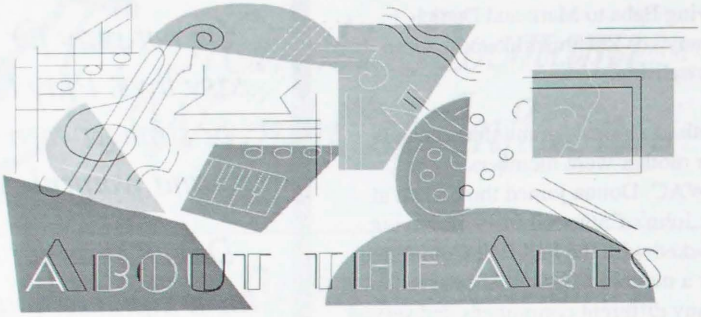

Документальний фільм *"Окрадена земля"*

Documentary Film *"Okradena Zemlya"*

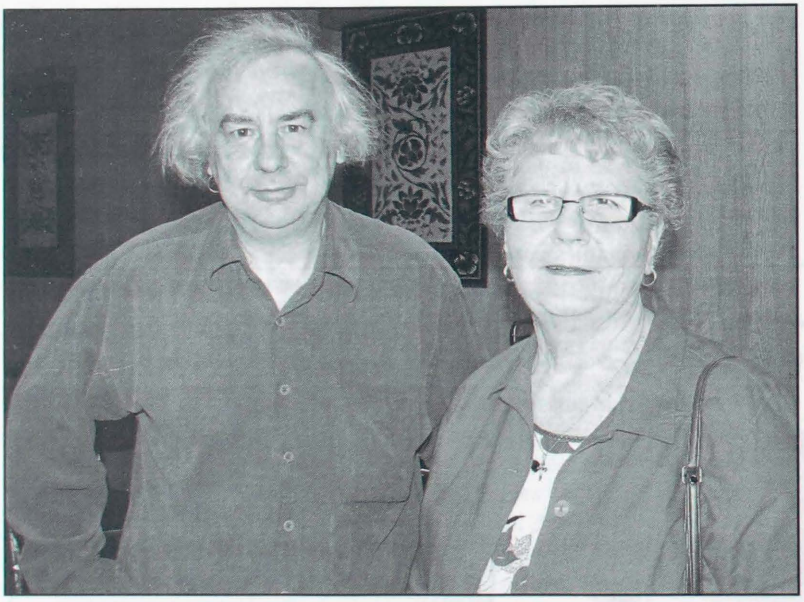

Yurij Luhovy and Promin Editor Orysia Sushko at the film preview

Заходами Конгресу Українців Канади, Відділу в Гамільтоні 22-го червня в залі УНО новостворений документальний фільм "Окрадена земля" був представлений Гамільтонській громаді. Продуцент/режисер фільму, це відомий і заслужений Юрій Луговий із Монтреалю, який особисто із дружиною Зор'яною прибув на цей вечір.

Цей найновіший фільм був вироблений у 75-річчя Голодомору-Геноциду в Україні - 32 і 33 роках. Фільм базується на найновіших архівних документах України, на нових зізнаннях свідків голодомору, включно зі свідками на пограниччі Російської Федерації, та на коментарях провідних дослідників геноциду українського народу.

Присутні із великим зворушенням і захопленням прийняли цей найновіший фільм на тему Голодомору, який був створений, як навчальний засіб для загальної української і канадської громад. Його можуть користати вчителі державних школах і вищих навчальних інституціях. Фільм також може служити як джерело інформацій для журналістів та істориків і повинен знаходитися в кожній українській і державній бібліотеках.

В імені Конгресу Українців Канади, відділу в Гамільтоні Люба Петлюра привітала п-на Лугового із дружиною Зор'яною в Гамільтоні і висловила йому признання за його колосальну працю, яка залишається теперішним і наступним поколінням як ще один доказ трагічного періоду в історії України.

В своєму слові пан Луговий розказав деякі деталі пов'язані із працею над фільмом та висловив присутнім щиру подяку за їх присутність та підтримку його праці.

* * *

The Ukrainian Canadian Congress, Hamilton Branch sponsored the preview of the film "Okradena Zemlya" on Monday, June 22nd, providing an opportunity for the Hamilton community to view this newly-released documentary film. The producer/director Yurij Luhovy and his wife Zorianna were present for this occasion which was held in the auditorium of the UNF hall.

This newly-released film was produced to recognize the 1932-1933 Famine-Genocide in Soviet Ukraine.

The documentary is based on newest archival material, eye-witness accounts - including those of survivors living near the Russian border - and commentaries by prominent historians, writers and researchers.

Those present for the viewing were overcome with emotions as they watched and listened to the horrific facts and memories presented in the film. It is intended for use in schools, universities, by historians, journalists, government officials and the general public in the diaspora and Ukraine. We need to assure that a copy will be available in every Ukrainian and Canadian library.

On behalf of the Ukrainian Canadian Congress, Hamilton Branch, Luba Petlura welcomed Yurij Luhovy and his wife Zorianna to Hamilton and expressed admiration for the profound efforts that must have been required to produce the documentary, which will serve to inform the present and future generations of this tragic period in Ukrainian history. In his remarks, Yurij Luhovy related some of the experiences during the filming process in Ukraine and thanked the Hamilton community for their presence and support of his efforts.

Orysia Sushko

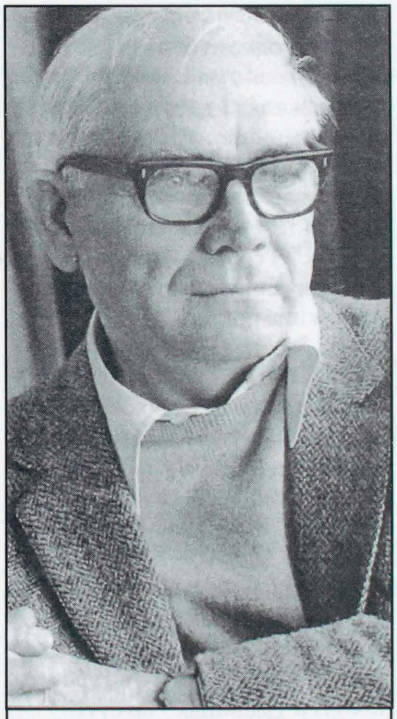

Leo Mol
1915-2009

LEO MOL

His Gift Was More Than Art

On July 4, 2009, internationally acclaimed sculptor and artist, Leo Mol, passed away in Winnipeg, Manitoba. He leaves behind a legacy of artistic creations which can be seen around the world including Canada, Argentina, Brazil, the U.S. and Europe.

Born Leonid Molodozhanyn on January 15, 1915 in Polonne, Ukraine, his artistic career began as a young boy when he carried on the family tradition and studied pottery at his father's knee. From these simple beginnings, Leo Mol went on to study art and hone his craft in Vienna, Berlin and the Hague in Amsterdam.

In 1948, Leo Mol and his wife Margareth emigrated from war-torn Europe to Winnipeg. Here he started applying his craft as a ceramic artist and church painter, but soon gained prominence as a skilled sculptor and stained-glass artist. By the 1960's, he had earned international commissions for his bronzes.

In 1989, Leo Mol received the Order of Canada in recognition of his artistic contributions. He was also awarded the Shevchenko Medal, the highest honour possible from the Ukrainian Canadian Congress, in 1971, and the Order of Manitoba in 2000. He received honorary degrees from the University of Manitoba, Alberta, and Winnipeg.

A wonderful compilation of Leo Mol's sculptures are viewed every year by thousands of visitors from around the world at the Leo Mol Sculpture Garden in Winnipeg's Assiniboine Park. Having accumulated a large collection of his work and wanting to keep it together, Leo Mol donated his collection to the people of Winnipeg. More than 300 of his works are housed in this garden which was unveiled in 1992.

A talented artist with humble beginnings, Leo Mol was very proud of his Ukrainian heritage. He will be remembered as a very accomplished artist and ambassador for our Ukrainian Canadian community.

Our heartfelt sympathies go out to his wife Margareth and many friends.

May his memory be eternal!

Ліна Костенко: "Українцям треба навчитися любити себе"

Україна переживає кризу людяності й кризу свідомості - каже поетеса Ліна Костенко. Вона прийшла 23 квітня на зустріч із журналістами, хоча зазвичай уникає будь яких публічних виступів. Прийшла для того, щоб розповісти про Чорнобильську зону, у якій ось уже 18 років вона разом із сподвижниками збирає "скарби української атлантиди". Саме так Ліна Костенко називає усе - від рушника до світлини - що залишили після аварії на ЧАЕС жителі Полісся.

- Ірина Штрогрін -

Ліна Костенко з 1991 року ходить в етнографічні експедиції із збереження спадщини українського Полісся і етносу поліщуків. Ці експедиції організовує директор Державного наукового центри захисту культурної спадщини від техногенних катастроф Ростислав Омеляшко. Він ще з 1987 року розпочав цю справу. Уже було більше 150 експозицій і зібрано майже 42 тисячі експонатів.

"Я ж обличчя свого народу з-під льоду видобуваю"

"Село Залісся мертве. Зима, вибиті вікна, підлога у хаті вкрита льодом, - розповідає Ліна Костенко, - але під тим льодом лежать фотографії людей, які тут жили до аварії. І я рукою у такій чорній рукавиці розтираю той лід. Раптом мені стає моторошно. Що я тут роблю? - запитую я себе. Я ж обличчя свого народу з-під льоду видобуваю у той час коли нікому це не потрібно!"

Такий висновок Ліна Костенко робить тому, що люди, які відмовилися покидати свої домівки і залишилися у зоні - покинуті напризволяще. А ще тому, що попри усі обіцянки уряду і Президента - досі Центр захисту культурної спадщини не має свого приміщення. Зібрані експонати зберігаються у тимчасових сховищах і вже складаються ярусами. Мова ж іде про збереження етносу.

"Виселення поліщуків - це етноцид"

Ліна Костенко категорично наполягає, щоб людей, яких живуть у зоні (а їх залишилося трохи більше двох сотень) - не називали самоселами. Адже вони просто залишилися жити у своїх селах, у своїх домівках і на своїй землі.

"Якось у одному селі до нас підбіг один чоловік, ми якраз від'їжджали. І до мене, бо чув, що я письменниця. Каже: "Ви не бійтеся, ми українці - ми поліщуки. Ви скажіть їм там нагорі - щоб не дали пропасти народу." І справді - те, що зробили з поліщуками - це етноцид", - зауважила поетеса.

Поліщуків виселили, розселили, розпорошили без усякого плану й концепції. Мова уде про 635 населених пунктів і про понад 650 тисяч людей. "Це безперечно злочин", - каже Ліна Костенко.

Унікальна земля, що була колискою слов'янських племен, унікальний етнос, який зберіг витоки української культури у побуті й традиціях - по суті знищений.

Зараз на поминальні дні - єдині дні, коли переселенців офіційно й організовано пускають відвідати їхні покинуті села та кладовище - до Чорнобиля приїжджають лише 2 автобуси. Ще 10 років тому їх приїжджало 20.

"Сподіваюся лише на журналістів"

"Зона вмирає", - каже Ліна Костенко. І немає жодної

концепції, жодних розумних спланованих дій, щоб вирішити проблему цієї території. Саме тому немає й поки надії на вирішення проблеми Новобогданівки чи Лозової, усіх територій - а це майже вся Україна - над яким висить "меч" техногенної катастрофи.

Ліна Костенко каже, що не вірить ні депутатам, ні урядовцям і має надію лише на журналістів.

"Хтось каже, що треба кожному займатися своєю справою, хтось каже, що треба взагалі виїхати з України, а я кажу - ні те, ні інше нас не врятує. У мене є надія лише на журналістів, на тих хто вірний своїй професії. Адже Майдан - це була в першу чергу журналістська революція. Це прекрасна революція і вона вже належить українському народові. І я тепер сподіваюся лише на журналістів, на гідність цієї професії. Хто у нас є? Лише журналісти - очі суспільства, яке спить, і слух суспільства, яке не чує. Я бажаю вам бути голосом цього суспільства і таким щоб й Україна почула і весь світ почув!"

На запитання Радіо Свобода, що треба зробити українцям щоб розпочалися позитивні зрушення, Ліна Костенко сказала - навчитися любити і поважати себе.

Радіо Свобода
Із журналу Рідна Школа, травень 2009

A success story in the struggle against human trafficking

Thomas Axworthy
National Post
June 25, 2009

The U.S. State Department has just released its Trafficking in Persons Report in 2009 with the chilling words that "a voracious demand fuels the dark trade in human beings." Millions are held in bondage through a globalized industry that caters to human depravity.

The 2009 report should especially interest Canadians because it highlights the work of University of British Columbia law professor Benjamin Perrin. One of nine "heroes in the fight against modern day slavery," Perrin is the founder of the Future Group, an organization that fights the child sex trade.

In assessing Canada's record in combating human trafficking, the State Department makes the critical point that while Canada fully meets international standards in legislation, when it comes to implementation of a vigorous effort against trafficking, our country demonstrates at best "modest progress in prosecuting and punishing trafficking offenders."

Canada is not alone in offering a less than inspiring example. The scope of human trafficking is enormous - UNICEF estimates that two million children are subjected to the horrors of prostitution in the global commercial sex trade. But in 2008, across the world, there were only 5,212 prosecutions and 2,983 convictions for trafficking crimes. Canada convicted a grand total of five people. Not surprisingly, the report concludes that Canadian law enforcement personnel "reported difficulties with securing adequate punishments against young offenders."

The State Department report illustrates an essential truth about public policy: Laws may be passed, speeches made and press releases distributed, but the real work of government lies in implementation. "Politics," in the metaphor of sociologist Max Weber, is "a strong and slow boring of hard boards."

In its emphasis on implementation, the State Department report could have mentioned a Canadian hero - Joy Smith, the Conservative Member of Parliament for Kildonan-St. Paul. Smith, a well known Manitoba educator and business woman, was elected in 2004. Her son, a member of the RCMP, alerted her to the daily evils of human trafficking. Since arriving in Ottawa, Smith has been the go-to person on the trafficking file. In 2006 she

introduced private member's motion M-153 on human trafficking, which called on Parliament to adopt a comprehensive strategy to combat the trafficking of persons world wide. Her motion was passed unanimously. She has also secured funds for aboriginal groups to prevent the trafficking of native women and children.

In January 2009, Smith introduced another private member's bill, this one to amend the Criminal Code to include a minimal sentence of five years for cases where the trafficking victims are under the age of 18. Smith was horrified that in one Canadian conviction of a child trafficker, the offender only received three years for trafficking a 15-year-old girl. The offender, Smith said, "spent less time in jail for his crime than he did exploiting the young girl." Smith's bill on mandatory minimums follows the logic of the State Department report, which calls for real and significant jail time for sex traffickers.

It is rare for a private member's bill to become law but on June 9, Smith's bill passed clause-by-clause study at the Standing Committee of Justice, and was reported back to the House of Commons for third reading.

It is easy to be down on politicians. Many Canadians, for example, were outraged at the taped remarks of Natural Resources Minister Lisa Raitt, whose initial reaction to the isotope cancer crisis was to view it through the lens of her personal advancement. Raitt also admonished several colleagues, including Smith. "Speaking of career limiting moves," Raitt told her aide, "I'm in shock that MP Joy Smith brought forward private member's legislation on human trafficking." Months later, in the same week that Raitt had to apologize to Canadians for her indiscretions, Smith's bill passed committee. There is a God after all.

Corporations who want to influence Ottawa hire lobbyists; but community groups, faith organizations and average citizens depend on individual MPs to voice their concerns, galvanize the bureaucracy and put a human face on the system. The Member of Parliament is still the vital hinge between the people and the executive.

Robert Kennedy called politics the "honourable profession." This is easy to forget, until you are lucky enough to meet an MP like Joy Smith.

Thomas S. Axworthy is the chair for the study of democracy at Queen's University.

From our Readers
Від наших читачів

Enclosed please find a cheque for $100.00 - payment for a 3 year subscription and a $25.00 donation to Promin.

Wishing you continued success on publishing a very interesting journal. I enjoyed your article about the cruise in Ukraine.

Olga Sametz
Ottawa, Ontario

Шановна редактор пані Сушко,

Кожне число журналу "Промінь" перечитую з великим захопленням. Кожного разу знаходжу захоплюючі і так важливі у вихованні молодого покоління статті. Вдячна Вам за цю велику і так потрібну в наш час виховну і пізнавальну працю на сторінках журналу "Промінь". Кожний читач перечитавши "Промінь" за травень 2009 року згодиться зі мною, що з великою пошаною і любов'ю в українській і англійській мовах Ви зуміли передати найвищий образ людства - образ Української Матері.

Завжди на сторінках журналу Ви приділяєте увагу важливим моментам з історії України, поміщуючи життєпис видатних постатей, їх боротьбу за краще майбутнє України. Це надає

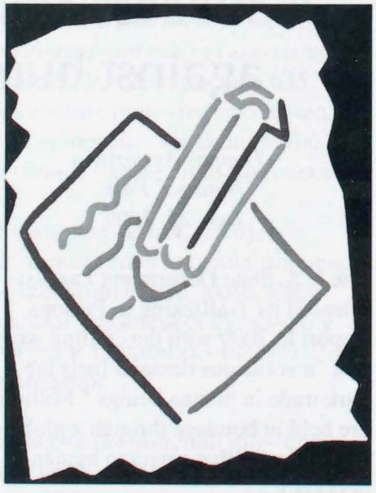

читачам наснаги намагатися знайти свою важливу стежку, залишивши значний слід в суспільстві.

Щасти Вам Боже!

З належною пошаною,
Галина Ковалевич

Український Музей Канади СУК
Ukrainian Museum of Canada UWAC

THE DIANNE J. ORTYNSKY SCHOLARSHIP

The family of Dianne J. Ortynsky and the Ukrainian Museum of Canada (UWAC) are pleased to announce the establishment of a scholarship fund in Dianne's memory by her family and friends.

This scholarship is administered by the Ukrainian Museum of Canada in Saskatoon.

Dianne was born in Canora, Saskatchewan in 1947. She attended the Canora Public and Composite High Schools. Her popularity and dependability were reflected in her extracurricular activities both in and out of school.

Dianne was an exceptional nurse whose kind and compassionate manner touched the lives of many patients and colleagues throughout her nursing career.

Especially important to her was her Ukrainian heritage and her Ukrainian Orthodox faith. Dianne had a passion for life and approached every day with a positive outlook and faced all challenges head on. People remember Dianne for her sense of humour, honesty and integrity. She left a legacy of love and courage. The world is a better place because of her caring and generosity. To honour this legacy, her family and friends have chosen to acknowledge her memory by the establishment of this scholarship with a purpose and focus that was very dear to Dianne's heart.

The purpose of this scholarship is to promote Ukrainian culture and heritage by encouraging further education pursuits and development in the arts.

The scholarship will be presented to a deserving applicant from Western Canada attending a post-secondary institution who exemplifies Dianne's ideals. The award will be announced at the Annual Meeting of the Ukrainian Museum of Canada each year. Group projects deemed meritorious by the selection committee will also be considered.

Open to:
Individuals/Groups who are pursuing or undertaking a Ukrainian or Educational Activity

Amount:
$500.00

Number of Awards:
One to be given annually

Deadline:
September 30, 2009

Directives:

1. Individual must be of Ukrainian ancestry.

2. Individual/Group must be undertaking a Ukrainian cultural or educational activity deemed by the selection committee to be meritorious.

3. In support of the submission (individual or group), a minimum of two letters of recommendation verifying the education and/or cultural components is required.

4. Applicant(s) will supply an outline of academic programming and/or project intent.

For further information, please contact:
Scholarship Selection Committee
Ukrainian Museum of Canada
910 Spadina Crescent East
Saskatoon, Saskatchewan
S7K 3H5
Tel: 306-244-3800

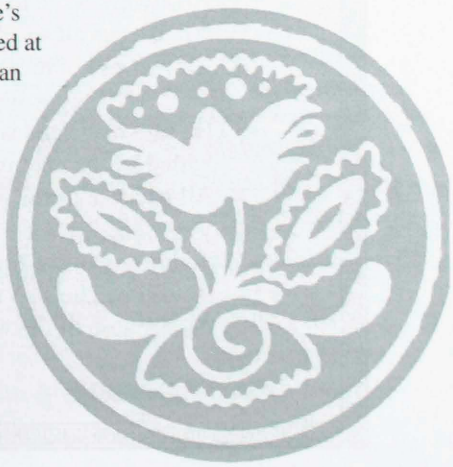

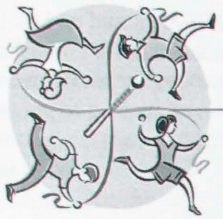

For Our Children
Нашим Дітям

All Because of the War

This poem was written by David B. MacLean, grandson of Mary Sheremeta of Hamilton, Ontario. David was ten years old when he composed this poem, which is an expression of his own personal experience. David is now 22 years of age. Thank you to Mary for sharing this with us.

Today we got a letter,
Daddy has to leave.
All because of the war.

We watched him board the train,
And oh, looked on in vain.
All because of the war.

Mama keeps on crying,
While great and small are dying.
All because of the war.

We always write to Dad,
It makes us all so sad.
All because of the war.

He said his friend was dead,
Killed by the enemy he said.
All because of the war.

Today it was his 28th birthday,
It's too bad he's so far away.
All because of the war.

Last night we got a letter,
Daddy's not coming home.
All because of the war.

We went to see his grave,
Sitting there in remorse.
All because of the war.

Those men all loved their country,
Giving their lives for it.
All because of the war.

I promised I wouldn't cry,
But Daddy really did die.
All because of the war.

All those brave men dead,
Why not negotiate instead.
All because of the war.

There's no one really to blame,
We all had contributed the same.
All because of the war.

ЇЖАКИ

Два весе́лі їжаки́
Наколо́ли на голки́
Всі листки́
І сказа́ли:
— Ми — кущі́,
Золоті́ у нас плащі́
На дощі́.
Два весе́лі їжаки́
Наколо́ли на голки́
Всі грибки́
І сказа́ли:
— Ми — пенькй,
Наросли́ у нас грибки́,
Як горбки́.
Два весе́лі їжаки́
Позгорта́лись у клубки́
Під голки́
І сказа́ли:
— Ми — грудки́...
Ну, а мо́же — будяки́?
Ну, а мо́же — їжаки́
Все-таки́?

Вивчіть слова:

їжаки́ відро́
наколо́ли змія́
го́лка
кущі́
плащі́
шумля́ть
оси́ка
ви́сять

Запитання й завдання:

1. Що зробили́ весе́лі їжаки́?
2. Чому́ сумува́в сумни́й їжачо́к?
3. Що ста́лося, що сумни́й їжачо́к звеселів?
4. Чи ви ба́чили їжака́?
5. Чи ви ходи́ли в ліс збира́ти гриби́?
6. Чи ви ба́чили ву́жа?

Намалю́йте во́вка, що нюха́є їжачка́.

Провінційна Конференція СУК

Ту Гилс, Альберта

UWAC NE Alberta Regional Conference

Two Hills, Alberta

"I have no greater joy than to hear that my children remember their 'roots' ".

- Мама -

The North-East Alberta Regional Conference held in Two Hills on Saturday, May 30, 2009, proved that the parents did a great job of bringing up their children, and that our "roots-коріння" are strong and thriving.

This was evident right from the start of the conference, when the MC, Carole Mushaniuk, president of the Myrnam Branch of the UWAC greeted the close to 60 delegates in our beautiful Ukrainian language. How wonderful that our members are proud to speak our language, now that we are no longer forbidden to use it openly. Mrs. Mushaniuk did a fantastic job throughout the entire conference, adding humour and reading some very inspirational poems.

Це була дуже цікава і вміло оплянована конференція. Почалася вона "Молебнем", який відслужив о. В. Сапига поукраїнському - і при гарному співі дяка і решта всіх присутніх.

Після "Молебня" всі присутні переїхали на сесії до Two Hills Senior Citizen's Centre, де відбулася реєстрація, кава і час трошки поспілкуватися з членами 5-ох відділів Союзанок.

After the official conference opening and welcome by Mrs. S. Stefiuk, president of Two Hills UWAC Branch,we heard the address of our Provincial President, Dr. G. Nakonechny.

Голова Провінційної Управи СУК подякувала Союзанкам, які зорганізували цю конференцію. Вона сказала:

"We all know how busy everyone is, therefore we are grateful that "Союзанки" found the time to organize this conference. It fices all of us - representatives from Edmonton, Two Hills, Myrnam, Smoky Lake and Vegreville, a chance to meet, find out what we are doing, what our plans are for the future, and to share some of our achievements with each other. Dr. Nakonechny informed everybody about the project that the Provincial Council of UWAC has been pursuing for the last few months. The council decided to donate a book called "Enough" (Досить) by the Ukrainian author Marsha Forchuk Skrupuch, about the Holodomor in Ukraine to every Elementary School Library in the Province of Alberta. Each book has an additional sticker (in English) that gives factual information about the Holodomor. This will help teachers, as well as students, to get further information about this tragic event. These books were on display at the conference.

Insert in the book "Enough":

"When Stalin became dictator of the Soviet Union, he took away privately owned farms and replaced them with huge government farms called "collective farms". People who refused to give up their land were sent to prison camps in far-off Siberia where three million died.

The people who were most resistant lived in Ukraine, and so they were punished the most severely.

In 1932 and 1933, Stalin sent soldiers into Ukraine to take away all of the grain. He then posted soldiers along the border between Ukraine and Russia to make sure that no food got into Ukraine. Another seven million starved to death.

Many people tried to help, but the Soviets denied that there was a famine. They refused to accept food sent from around the world.

I would hope that all who had defied the Soviet dictator were as lucky as the citizens of this make-believe village.

(Donated to Elementary School Libraries of Alberta by the Ukrainian Women's Association of Canada, Alberta Provincial Council 2008-2009")

Other events of interest in the near future are: the National CYC Conference in Regina from August 6 - 9, 2009.

On display were prints from "The Flowers of the Bible" by Laryssa Sembaliuk Cheladyn.

The president of Alberta Ukrainian Canadian Congress, Daria Luciw, gave a very interesting overview of the work that UCC has done over the past 70 years. This organization, which includes many other Ukrainian organizations has been striving to ensure that bilingualism is successful in our schools. She mentioned that more resources are needed in public schools teaching about Ukraine, to make the subject more informative and interesting. Ms. Luciw was pleased that the book "Enough" will be sent to every school in Alberta. The priority of UCC at this time is "how to get youth - молодь - to join our organizations and become the leaders of the future.

Пан Евген Тополницький, (President of the Alberta Museum Branch) говорив про конечність зберегти нашу цінну спадщину - нашу гордість. Він згадав ті часи коли не вільно було говорити рідною мовою, не то щоб гордитися нашими строями, музикою чи мистецтвом. Богу дякувати, що ці часи минулися і нехай ніколи не повертаються.

Підчас обідньої перерви, яку започаткувала своїм дуже гарним танцем молоденька Монтана Заяк, учасниці мали нагоду оглядати експонати з музею і

L to R: Eugene Topolnisky, President, Ukrainian Museum of Canada, Edmonton Branch | Carole Myshaniuk - President Myrnam Branch | Daria Luciw - President Alberta UCC | Dr. Geraldine Nakonechny - President UWAC Alberta Provincial Council | Stella Stefiuk - President Two Hills UWAC | Elsie Choban - Co-chair Conference Planning | Nadia Szram - President ACUA

інформативні брошури з КУК. Цікавою точкою програми була інформативна розповідь п-ні Карол Мищанюк про крадіж "Identity Theft", і як ми всі повинні себе забезпечувати.

Гостинний виступ Бренди Робінсон залишив в усіх нас веселу пам'ять. В гумористичний спосіб вона наводила приклади, як жінки непотрібно надають собі праці, щоб все було "по їхньому" - бо "як то буде виглядати". Її порада:

Life is Short.....
Break the rules.
Forgive quickly,
Kiss slowly,
Love truly,
Laugh uncontrollably,
And never regret anything that made you smile.
Відпочинь, і слухай шум вітру.

На кінець наша Голова Провінційної управи, др. Наконечна, склала подяку всім організаторам і учасникам конференції за такий успішний з'їзд. Вона попросила всіх встати і відспівати "Достойно". З усіх сердець линув цей прекрасний гімн жіновтва - до стіп нашої Матері - всіх Матерей - Пречистої Діви Марії.

Тоді, взявшися, по-приятельски, за руки, п-ні голова попросила разом відспівати нашу традиційну пісню "Де згода в родині".

З таким піднесеним настроєм - дружби, співпраці, пам'яті свого українського "коріння" закінчилася наша конференція. Ми ще довго будемо згадувати гостинність наших Союзанок - "бо перед нами світло дня" (з гімну СУК).

З пошаною,
Ольга Логвиненко
Референт "Променя"

РІЧНА ЧЛЕНСЬКА ЗУСТРІЧ

СУК, відділ при Катедрі св. Івана в Едмонтоні

ANNUAL MEMBER'S DINNER

UWAC St. John's Branch, Edmonton

Гей сестри, гей сестри
Подаймо си руки,
І разом скріпім свої сили
Подаймо си духа, і радість й мрії
Щоб довго разом ми прожили.

Members honoured at the dinner.
First row, L-R: D. Kowalishen - president UWAC St. John's Cathedral Branch | Dr. G. Nakonechny - Provincial president UWAC | Z. Yuzyk - National UWAC president | J. Janis and N. Melnychuk - both 60 year UWAC members
Second row, L-R: V. Martinuk and M. Prokopchuk - 25 year members of UWAC | P. Sembaliuk, V. Ponich, P. Krokosh, R. Faryna - 50 year members of UWAC
Missing from picture: Oryssia Lennie - 25 year member | Anna Zwozdesky - 50 year member | Mary Melnychuk and Stella Obuchowski - 60 year members

Річна вечеря для членів СУК при Катедрі св. Івана в Едмонтоні відбулася в середу, 3-го червня 2009 при участі Їх Блаженства Єпископа Іларіона, Всеч. о. Мітрата С. Семонюка і о. К. Зубрицького, та голів інших відділів СУК в Едмонтоні, як також членкинь та їхніх родин.

The celebration began with the singing of our SOYUZ Humn and opening remarks by the Mistress of Ceremonies Mrs. Iris Zwozdesky-Ciona. She asked Very Rev. S. Semotiuk to say the prayer after which His Grace, Bishop Ilarion performed the beautiful Dinner Blessing.

After the delicious dinner, there followed greetings from various dignitaries. His Grace spoke about the important role women play in church life. They, the women, dedicate many hours, so that the church community functions efficiently

The National President of UWAC, Mrs. Zennia Yuzyk, was warmly welcomed by "Союзанки". It is not often that we all have a chance to meet our National Executive. Dr. G. Nakonechny, who is the president of our Provincial UWAC, as well as president of St. John's Cathedral, spoke about the influence parents have on choices their children make later on in life. She credits her mother for encouraging her, as well as her sister Oryssia Lennie to join Ukrainian Women's groups in order to retain their Ukrainian "roots".

Цього року ми мали велику приємність бачити сценку "Мавка" з твору Лесі Українки "Лісова пісня". Цю сценку виконували члени українського драматичного гуртка "Сузір'я" і Мистецький Ансамбль "Соняшник" з організації УНО, під мистецьким керівництвом талановитої і дуже милої та працьовитої членкині СУК - п-ні Наталії Гриців. Глядачам було приємно дивитися і слухати гарне виконання молодих, талановитих артистів, які під гру славного скрипаля Василя Попадюка виводили хороводи і відіграли сценку "Мавка". Бажаємо вам, дорогі дівчата і хлопці, багато гарних успіхів у ваших дальших мистецьких задумах. Шасти вам Боже!

Пані господиня - Орися Цьона, дуже вміло розказала цілий зміст "Лісової Пісні", що дало глядачам можливість зрозуміти зміст сценки.

Гостею на вечірці була п-ні Марія Маєрчик, яка приїхала до Едмонтону з України на запрошення "Peter and Doris Kule Centre for Ukrainian and Canadian Folklore Studies at the University of Alberta". Її метою було вивершити дослідження про життя жінок-піонерок в 20 - 30-ті роки XX ст. Ось як вона заключає свої дослідження: "Хоч українська культура розвивалася на різних землях (в Україні і діяспорі) де зіштовхувалося з різними викликами і випробовуваннями, вона зберегла зрозуміння внутрішньої солідарности між українцями. Дослідження показало, що означало бути жінкою в діяспорі, в Галицькій і ранньо-рядянській Україні." Син Тарас Покальчук отримав щире задоволення, навчаючись в канадській школі, і побачив у Канаді різноманітність світу і усвідомив собі свою етнічну ідентичність.

Ансамбль "Соняшник" і "Сузіря" з організації УНО - Едмонтон - сценка з твору Лесі Українки "Лісова Пісня", під мистецьким керівництвом п-ні Наталії Грицьків

Next on the agenda was the very important activity of honouring our long-standing members. They were:

25 YEARS

Oryissia Lennie
presented by Geraldine Nakonechny

Victoria Martinuk
presented by Nadine Brow

Maria Prokopchuk
presented by Leona Faryna-Bridges

50 YEARS

Vera Ponich
presented by Melvina Gowda

Patricia Sembaliuk
presented by dobr. Nadia Kryschuk

50 YEARS - transferee member

Rose Faryna
presented by Leona Bridges

Pearl Krokosh
presented by Kate Hawrysh

Anna Zwozdesky
presented by Irene Cepin

60 YEARS

Joana Janis
presented by Mary Melnychuk

Natalka Melnychuk
presented by Stella Obuchowski

Всі ці членкині, хоч різняться віком і пережитим життєвим шляхом, мають один знаменник - вони всі українські, свідомі та працьовиті індивідуали.

Кожна з них, у свій спосіб, залежно від обставин і потреб, дала своє знання, труд і підтримку своїй жіночій українській організації. За це усім від нас велика подяка - честь і слава!

На кінець, о. К. Зубрицький запросив усіх до спільного відспівування жіночого гимну "Достойно".

Насутупного дня Провінційна управа мала приємну нагоду зустрітися з крайовою головою СУК п-ню Зеньою Юзик на вечерю, і в вужчім колі продискутувати деякі справи, які будуть обговорені на з'їзді в Реджайні. Це також дало нам нагоду ближче познайомитися з нашою головою, яка дуже радо давала нам відповіді на деякі питання, що стосуються праці СУК. Цього вечора Союзанка Ольга Логвиненко прочитала свій спомин про тата, "Дідова яблунька", за яку вона одержала "The Anna Pidruchney Award for New Writers" from the Grant MacEwan College Foundation in Edmonton.

Бажаємо дальших гарних успіхів у праці Союзанок.

Ольга Логвиненко,
Референт "Променя"

Government of Canada presents Yuzyk Multiculturalism Award to John Yaremko

The inaugural Paul Yuzyk Award for Multiculturalism was presented to John Yaremko, it's first recipient, as announced by the Minister of Citizenship, Immigration and Multiculturalism, the Honourable Jason Kenney, during the inaugural award ceremony at Roy Thomson Hall on June 12 in Toronto. "During his 25 years of dedication to the Ontario legislature, Mr. Yaremko was a strong advocate for education, human rights and multiculturalism," said Minister Kenney. "He is also well known for his philanthropic activities, which includes the 2002 creation of the John and Mary A. Yaremko Program in Multiculturalism and Human Rights at the University of Toronto's Faculty of Law."

The evening's Master of Ceremonies was Marci Ien, News Anchor for CTV's Canada AM. Musical performances were given by Leonid Skirko (National Anthem), Cameroon-born singer ERTA and by Yarko Antonovych who played the Ukrainian national instrument, the multi-stringed bandura, during the reception before and after the award presentation.

The Paul Yuzyk Award for Multiculturalism commemorates the late Senator Yuzyk's pioneering legacy in the areas of multiculturalism, diversity, and pluralism. Senator Yuzyk, who was a member of the Senate of Canada from February 1963 to July 1986, played a key role in the development and implementation of Canada's multiculturalism policy.

On behalf of the Yuzyk Family, daughter Vera thanked Minister Kenney for making the award a reality and shared some of her thoughts on the meaning of the award. The late Senator Paul

Minister Jason Kenney and Mr. John Yaremko

Yuzyk experienced discrimination first-hand which he did not forget. Ms. Yuzyk stated that her father "vowed that if someone who was born in Canada could be labelled a "foreigner," then there was a need to build a better, more inclusive Canada, which later became the title of one of his books."

Senator Yuzyk took up his cause for reform by two methods. Firstly, by becoming an historian, professor and author of many books and articles written about Ukrainian-Canadians and their contribution to Canadian life. Secondly, by taking up the cause to get "multiculturalism officially recognized as Canada's cultural identity." Ms. Yuzyk continued by saying that "This cause was boosted by his appointment to the Senate, in 1963, by Conservative Prime Minister John Diefenbaker, who was of German descent, and was the first Prime Minister of non-British and non-French ancestry."

Senator Yuzyk launched the concept of Canada as a multicultural nation in his Maiden Speech in the Senate in 1964. In it, he directly challenged the premise of the Royal Commission on Bilingualism and Biculturalism and called for an all-inclusive Canadian identity that recognized this new reality and the contributions of Canadians of all ethnic origins in the nation building process.

Ms. Yuzyk shared what she particularly liked about her father's inaugural speech to the Senate, in that "he presented a vision of Canada as a multicultural nation and a prediction that multiculturalism would become a model for other countries and would be Canada's contribution to the world."

According to a government press release, Mr. Yaremko was presented with the Paul Yuzyk Multiculturalism Award - Lifetime Achievement, for his strong advocacy for education, human rights, and multiculturalism, as well as his philanthropic activities. John Yaremko is also a Canadian of Ukrainian descent, born in Welland, Ontario. He was Ontario's first Minister of Citizenship; the Province's first Solicitor General and served ministerial portfolios in the cabinets of Premiers Frost, Robarts and Davis. Minister Kenney stated that "Mr. Yaremko was one of the first champions of multiculturalism in Canada, in the heart of multicultural Toronto … [and] has been a passionate advocate of human rights, community services and long-term care."

Minister Kenney continued by saying that "We honour Mr. Yaremko tonight in particular for one of the great contributions to the Canadian mosaic - his visionary efforts to help people find refuge in Canada … Mr. Yaremko helped persuade the Canadian government to offer refuge in Canada to some 40,000 Hungarians (who fled Communist tyranny in 1956)." Minister Kenney went on to say that "we are also richer for being blessed with people, such as Mr. Yaremko, whose life work has been to reinforce our Canadian values of freedom, democracy, human rights and rule of law. "I commend Mr. Yaremko for personifying the ideals of Senator Yuzyk and contributing to our diverse and vibrant Canadian society," said Minister Kenney in a press release.

On behalf of Mr. Yaremko who was present, long-time friend William Sametz expressed appreciation and thank you for the award, using the analogy of a two-sided coin and its true value when first received and then more value in the process of giving back to others.

Individuals from communities across Canada can be nominated in one of two categories for the Paul Yuzyk Award for Multiculturalism. The Lifetime Achievement Award honours an individual who has demonstrated lifelong dedication to the pursuit of promoting a strong multicultural society in Canada. The Outstanding Achievement Award recognizes an individual or group who has made a significant contribution to Canadian multiculturalism within the last five years. The award includes a $20,000 grant, which will be given to an eligible, registered not-for-profit Canadian organization or association of the recipient's choice.

Nominations for the 2010 Paul Yuzyk Award for Multiculturalism are currently being accepted until March 2010. For details on the nomination process and eligibility requirements, please visit www.cic.gc.ca/paulvuzvk.

Written and compiled by
The New Pathway's John Pidkowich
with government press release |
Photo by Lesia Panko

Will you so live?

Will you so live that all your days may pass
As fresh forever as the dreams of youth,
While all your thoughts, like flowers in springtime grass,
May by their beauty lure men on to truth?

Will you so live that you each burning day
May grow in mind, and in your soul upreach,
So that when centuries have passed away
Mankind may light its fires at your speech?

*Poet **Honoré Ewach** was born in Ukraine and came to Canada as a boy of nine. In 1929, he graduated in Arts from the University of Saskatchewan. He has been a lecturer on Ukrainian literature at the Peter Mohyla Institute in Saskatoon and at the Ukrainian Orthodox Seminary in Winnipeg, and has for many years been associated editor of the Ukraine Voice. (Poem translated by C.H. Andrusyshen and W. Kirkconnell)*

14th Annual

BC Ukrainian Cultural Festival

On March 24th, Mayor James Atebe and Council Proclaimed May 2, 2009 as Ukrainian Festival Days in the District of Mission.

On Friday May 1st, 2009, late in the afternoon the executive, directors and volunteers arrived at the Clarke Theatre Complex to prepare for a dancing competition that most had participated during their teens so many, many years ago. They all began the arduous tasks of arranging trophies, setting up flags, preparing display tables and covering them with Ukrainian decorated table cloths on top of gathered white skirts. A 10 foot wreath was hung above the centre of the stage with draping coloured ribbons extended to the left and a coloured light shone on the back wall giving the stage a major focal point.

On Saturday May 2, the 14th annual BC Ukrainian Cultural Festival opened early in the morning at the Heritage Park Secondary School in Mission. Once again the very excited volunteers, executive and the dancers were ready to begin another year of competition and friendship with Ukrainian dancers from all over BC. It was a bright and sunny day and due to a late spring, the scent in the air was sweet and one could almost see the leaves opening on the trees.

Two hundred and eighty-seven bright, energetic dancers arrived with costumes and bags in hand, rushing to the gym where perhaps they will see a familiar face from last year's competition. Yes, there were many hugs and smiling faces as they greeted one another after the mothers assisted with the make up for their performance.

Master of Ceremonies Ihor Zalubniak opened the days event welcoming everyone and Elysia Nychyporuk sang O'Canada. A young group of 6-7 year olds opened the competition with a "Catch Me If You Can" dance. At 10:00 a.m. Mayor James Atebe's, one of Canada's top 25 immigrants, Opening Remarks touched everyone as he spoke about Mutilculturalism in Canada. Born in Africa and serving for a third term he emphasized the importance of a Ukrainian festival in the City of Mission. Hospodar Bud and Hospodynia Bernice Chanasyk took time out from their regular volunteer duties greeting those who came to enjoy the day. President Amelia Chucko spoke about the importance of our culture and thanked the RCMP for sending a representative to the opening of our Festival.

Featured in the program was John Lesyk who was a director for seven years. He passed away June 2008 shortly after last year's Festival. A special article was dedicated to him. Our Executive sadden by his death and sorely missed his presence again at the Festival.

The Wheat In The Barley a Slavic Folk-Funk band, entertained throughout the day as patrons roamed the display area and later enjoyed their music while eating traditional Ukrainian food in the cafeteria. Nova Khvylia (New Wave) wowed those who stopped to listen as 11 year old, Orest Kovalevsky sang melodies from Ukraine.

In the Arts & Crafts Display, Wheat weaving wonders were demonstrated by Irene Topolnitsky of Edmonton. Lyn Tretiak's original oil/water colour and prints of Ukraine were admired by Art enthusiasts. Supporters from previous years included in this years' displays were the Fraser Valley Ukrainian Cultural Society, Camp Volodymyr, Josie's Joys, Marusia Designs, Solaway Travel Ltd., Ukrainian Canadian Social Services, Ukrainian Family Not-for-Profit Char-

ity, Ukrainian Folk Arts, and Ukrainian Studies Foundation of BC. As a source of fund raising by BCUCFS the sale of poppy seed rolls continued to be a successful venture.

The dancers participating in the Festival came from Prince George, Kamloops, Kelowna, Vernon, Comox, Victoria, Vancouver, Surrey, Abbotsford, Mission and Seattle, WA.

Over the years fifteen trophies have been donated to the Society. They have been given to dancers performing dances from various regions of Ukraine and in different categories.

Veselka Ukrainian Dance Association from Victoria received the B C Ukrainian Cultural Festival Society, Sam & Martha Lebedovich and the Ukrainian Women's Association of Canada, Olha Kobylianska, Surrey Branch trophies.

Kvitka Ukrainian School of Dance from Surrey received the Ukrainian Self-Reliance Association, Surrey Branch, the Lark Consultants International and Dr. Joseph Oleskow trophies.

The Association of United Ukrainian Canadians (AUUC) Vancouver received the Isidore & Anne Goresky Memorial, Tropak Ukrainian Dance Theatre, and the Andreas Founders trophies.

Gord Yakimow and Fraser Valley Ukrainian Cultural Society trophies are being shared by Kvitka and Veselka.The Harry & Annie Michaluk trophy is being shared by AUUC and Barvinok Dancers (of Ballet Bellevue), Seattle.

Zirka Ukrainian dancers of the Okanagan Valley, Vernon received the Sergiy Memorial trophy (he was the designer of the BCUCFS logo.)

In addition to the trophy winners 684 medals laced with Ukrainian colours of blue and yellow ribbons were awarded and proudly worn around the neck of youngsters who are "Keeping Ukrainian Culture Alive".

Adjudicator Serhij Koroliuk from Saskatoon marveled at improvement of dancing in the lower mainland since the competition started in 1996. He encouraged the younger dancers with his enthusiastic remarks of how they can improve their skill in dancing. The more advanced dancers including the adult groups listened attentively when remarks were related to their performances.

MP Borys Wrzesnewskyj for Etocicoke and former MP Walt Lastewka of St. Catherines, Ontario (1993-2006) visited the festival.

The evening ended with a "Zabava" a Family dance enjoyed by all with a thirty minute "Kolomayka" as a grand finale.

On behalf of the executive and directors BCUCFS, we would like to thank all the patrons, volunteers, dance instructors, parents, grandparents for their continued support of "Keeping Ukrainian Culture Alive". Arts Councils: Surrey, Langley and Mission, Crescent Beach Photography Club, radio and television, local newspaper and all the publications that helped to promote another successful Ukrainian Dance Festival. Visit www.vcn.bc.ca/bcucf or e-mail us at bcucfs@gmail.com.

Gladys Andreas
Past President & Public Relations

Урочисте свято в Оттаві

В неділю 14 червня 2009 року після Святої Літургії членам церковної громади організовано пікнік на площадці біля церкви Успіння Пресвятої Богородиці в Оттаві. Така подія вже стала традицією щорічно. Жінки готують вишукані смачні салати, дівчати випікають різні печива, а молоді чоловіки присмажують ковбаски та готують канапки з булочками.

Парафіяни із великим задоволенням тут відпочивають, їдять смачну їжу, обмінюються різними життєвими новинками та співають українських пісень.

Після смачного обіду розпочато невеличку програму вшанування членкині Відділу Союзу Українок Канади ім. Лесі Українки в Оттаві, пані Люби Подольської. Відкрив свято отець Ігор Охрімчук. Він розказав про велику благочинність пані Люби протягом довгих років відданої праці в користь української церкви та Канади і вручив їй подарунок від церковної громади.

Із щирими привітаннями від Союзу Українок Канади виступили заступниця голови п-ні Надія Дубик та членкиня п-ні Ірина Мушка, які говорили про благородну місію, що виконувала п-ні Люба для Союзу Українок і вручила їй найкращі букети квітів та смачний торт.

Пані Люба Подольська завжди була в заряді церковної громади: співала в церковному хорі регулярно, була головою Базарового Комітету та Милосердя і представниця до Канадійської Ради Жінок.

Свої обов'язки пані Подольська виконувала із любов'ю. Пані Люба - людина, яка все своє життя присвятила дарувати людям щедрість і тепло своєї душі. Сердечно вручали їй квіти, подарунки, члени церковної громади та друзі висловлювали свої щирі побажання на майбутні роки життя.

Члени церковного хору Олег Белкін, Василь Косенко та керівник хору Ірина Смішна подарували п-ні Любі найкращі українські пісні, які виконали з великою приємністю для неї.

Благословіння Вам, пані Любо від Господа Бога,
А ми всі щедрістю своєю
Зичимо Вам многа-многа літ,
За благодійність Вашу і щедру волю
Що Ви для нас залишаєте назавжди добрий слід!

Другою частиною цього свята була церемонія відзначення випускників середніх шкіл та університетів.

Отець Ігор Охрімчук поздоровив молодь із закінченням шкіл та вузів, а також вручив їм призи від церкви. Він висловив щиру подяку їхнім батькам за добре виховання своїх дітей в Божому дусі.

Марія Стадник побажала випускникам щасливої дороги:

Шановні юнаки і юначки!
Сьогодні Ваше неповторне свято,
Адже Ви отримали свідоцтва та дипломи за свої знання,
І вже нові дороги перед Вами,
І випробовує на зрілість Вас життя.
Долайте труднощі і щиро дякуйте Богу,
Дорогим своїм батькам і всім учителям!

То ж будьте завжди щедрими людьми,
Щоб ясністю світились Ваші зорі,
Щоб руку допомоги Ви подали завжди,
Всім тим, які страждають в горі!

Щасливої барвінкові дороги Вам, юна зміно, на многії і благії літа!

Свято закінчилось співом "Многії літа" для всіх присутніх.

Марія Стадник
Культ-освітний Референт
СУК, Відділу ім. Лесі Українки,
Оттава, Онтаріо

International Contest on Ukrainian Studies for Students and Young Scientists

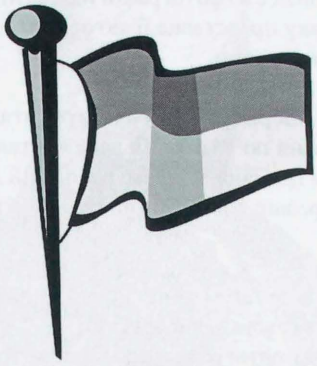

On 25 - 27 November 2009 the International Contest on Ukrainian Studies for Students and Young Scientists will be held by Ukrainian Studies Research Institute and Ministry of Education and Science of Ukraine.

Theme to discuss:

Ukrainian studies of the XXI century: concepts, schools and directions

The contest will be held in two stages:

I stage (extramural) - before October, 15, 2009 - preparation of research work on theme of the contest.

II stage (intramural) - November, 25 - 27, 2009, Kyiv - defence of research work (previously reviewed), participation in online academic competition on Ukrainian studies and Ukrainian language, participation in training chat. Foreign participants have a right to chose any of the offered tasks or to carry out all the tasks of the competitions. Winners will be decided at all the stages.

Presence of foreign participants at the II stage is advisable but not compulsory. Those participants who have a wish to take part in the II stage of the contest should pre-register before October, 30 (please find Registration Form at the web-site of the Embassy of Ukraine in Canada http://www.ukremb.ca/eng). Time and date of online academic competition and training chat will be informed additionally. During online academic competition you have to carry out tests on Ukrainian studies and Ukrainian language of several difficulty levels (low, middle, and high). Ukrainian is the working language of online competition and training chat.

The content will be conducted on an open basis. We are pleased to invite students of higher educational establishments and young scientists who carry out researches in the field of Ukrainian studies.

Please, send your research work before October, 15, 2009 to the following address:

Науково-дослідний інститут українознавства МОН України,
Вул. Ісаакяна, 18, 01135
Київ, Ukraine
Phone/fax : (+38044) 236-01-02
or e-mail ndiu@ukr.net

Execution requirements:

1. Research work is written in Ukrainian (English, German, or Russian).

2. Insert information about participants and research advisers (please find Application Form at the web-site of the Embassy of Ukraine in Canada http://www.ukremb.ca/eng).

3. The work is computer printed (type Times New Roman, 14pt, interval 1.5).

4. Size of the research work is no more than 20 pages.

5. References to informational sources and literature at the end of the work.

6. Research work will be estimated by such criteria as:
- ❖ originality;
- ❖ applicability;
- ❖ deepening of research of the problem;
- ❖ substantiation of results of personal research.

7. Research requirements:
- ❖ use of works of contemporary Ukrainian studies scientists (90's of the XX century - beginning of the XXI century);
- ❖ reference to information from website of the Ukrainian Studies Research Institute (http://www.rius.kiev.ua) and electronic issue of journal "Ukrainian Studies" (http://www.ualogos.kiev.ua) is advisable;
- ❖ preparation of presentation materials, schedules, schemes, diagrams, photos to set out results of the research.

Проект "Монументальна Шевченкіана" відкрито в Посольстві України в Канаді

30 червня ц.р. з нагоди відзначення Дня конституція України в Посольстві України в Канаді відбулося відкриття виставки "Монументальна Шевченкіана", на якій представлені понад сто фотографій пам'ятників Тарасові Шевченку, що встановлені в Україні та інших країнах світу. Виставку представив її автор, шевченкознавець та дослідник скульптурних зображень Кобзаря Руслан Теліпський.

Метою даного проекту є привернення уваги української громади Канади до відкриття нового монумента Кобзареві в столиці країни - міста Оттава. Планується, що у період з 30 червня по 18 серпня дана виставка буде представлена у найбільших канадських містах, де проживає українська громада. Під час реалізації даної акції передбачається проведення доброчинного збору коштів, які будуть передані Організаційному комітету зі встановлення пам'ятника Тарасові Шевченку в Оттаві.

Під час свого виступу Посол України в Канади Ігор Осташ привітав присутніх із Днем конституції України та наголосив на значенні постаті Т. Шевченка у боротьві Українського народу за свою державність і незалежність. Ігор Осташ також висловив сподівання, що невдовзі у колекції фотографа з'явиться новий знімок з пам'ятником Тараса Шевченка в місті Оттава.

Предствляючи свою колекцію, Руслан Теліпський розповів присутнім про історію створення пам'ятників Т. Шевченку, починаючи при прижиттєвих зображень Кобзаря і закінчуючи нещодавно відкритими пам'ятниками. Митець познайомив гостей виставки з особливостями зображення Кобзаря у різні епохи, коли Тарас Шевченко виступав символом духовної незнищенності Українського народу, патріотизму або ж у радянський період символом ідолізації.

Гості виставки також мали змогу переглянути документальний фільм про Тараса Шевченка із серії "Великі українці".

Виставка "Монументальна Шевченкіана" пройшла цього літа в місті Монтреалі, в місті Торонто, в місті Вінніпег та по можлисвості відбудеться в інших містах Канади.

Під час перебування в Канаді Руслан Теліпський також планує зробити зйомки найбільших українських пам'яток в Канаді, зокрема монументів та пам'ятних дощок видатним українським історичним діячам, пам'ятників жертвам Голодомору 1932 - 1933 років в Україні, пам'ятників, пов'язаних з інтернуванням українців під час Першої світової війни, а також пам'ятних знаків, пов'язаних і освоєнням українцями Канади тощо. У майбутньому планується, що ці фотографії ввійдуть до книги "Українські пам'ятки Канади".

Організаційний комітет з встановлення пам'ятника Тарасові Шевченчу в Канаді - www/infoukes.com/tarasinottawa

Додаткову інформацію про автора колекції та його роботи можна отримати в мережі Інтернет за адресами: http://www.youtube.com/kobzaryk або http://kobzaryk.livejournal.com

За додатковою інформацією та знімками звертатися:
Олена Захарова,
Прес-секретар
Посольство України в Канаді
Тел.: 613-230-2961 дод. 105
press@ukremv/ca http://ukremb.ca

Chernihiv University in Ukraine hosts successful Diaspora Conference in May 2009

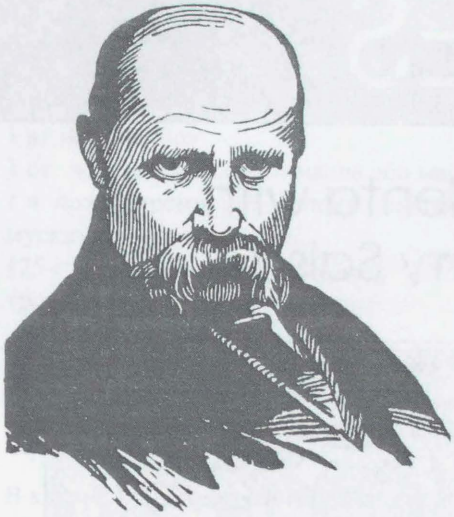

The Taras Shevchenko State Pedagogical University in Chernihiv, Ukraine hosted a three day, May 15-17, 2009 Diaspora Conference entitled, "Ukraine in the World: Ukraine is There Where Ukrainians Live". The Conference was organized by Prof. Stanislaw Ponomarovskiy, head of the university's Foundation of Public Innovations: Ukraine-Diaspora. The conference attracted some 100 delegates from Ukraine and the diaspora countries, who presented papers. Ukrainian Canadians participated actively in the conference. Another 87 papers were submitted by scholars who could not attend.

The Conference had five sub themes: the analysis and the contemporary situation of diaspora countries and their major institutions and leaders; art, folklore and the church in the diaspora; language and literature of the diaspora; education and schooling in the diaspora, holodomor and the diaspora and research projects on the diaspora of young scholars.

The opening preliminary session included papers by nine scholars on various themes of the diaspora. Among them were papers by Profs. Oleh Wolowyna (Chapel Hill, USA) - on the fourth wave of Ukrainian settlement in USA; Roman Yereniuk (Centre for Ukrainian Canadian Studies, University of Manitoba, Canada) - on the religious press in Canada and its reporting on the Holodomor; Daryna Teteryna-Blokhin (Munich, Germany)- on the political and economic status of Ukraine on the eve of the holodomor and Oleksander Kapitonenko (Sumy, Ukraine) - on the Australian period in the life of artist David Buruliuk.

The five sectional thematic papers were well received on the various sub topics. Many papers were on the themes on the diaspora of Canada and USA. Many of the scholars were on the younger side 23-35 and showed excellent research talents in their papers. All the papers will be published and will be available for purchase.

Altogether, this is the sixth such diaspora conference in the last five years and shows that the area of diaspora studies has a significant following among scholars in the west as well as in Ukraine. Maybe someday in the future an international body will be created to harness these scholars into a special studies unit of "Ukrayinisty".

Dr. Roman Yereniuk÷
Acting Director CUCS

PROMIN SUBSCRIPTION FORM / ПЕРЕДПЛАТА НА ПРОМІНЬ

Give a Promin subscription as a gift to a friend or relative anywhere in the world OR
Use this form for a new or renewed subscription for yourself.

Gift _____ New Subscription _____ Renewed Subscription _____

Name _____

Address _____

City _____ Province _____ Country _____ Postal Code _____

If GIFT indicate from whom _____

Cheque or money order enclosed in the amount of $ _____ for _____ year(s) at $25 or $30 a year

Canada $25 a year, other countries $30 a year - В Канаді $25 на рік, в інших країнах $30 на рік

PROMIN - BOX 57268, JACKSON STATION, HAMILTON, ONTARIO, CANADA L8P 4X1

cool summer RECIPES

Grilled Chicken & Polenta with Nectarine-Blackberry Salsa

Grilled nectarines and fresh blackberries turn into a summery salsa to top cumin-rubbed chicken and polenta in a dish that's special enough for entertaining.

Makes 4 servings

1 tablespoon plus 1 teaspoon canola oil, divided
1 tablespoon ground cumin
1 teaspoon kosher salt, divided
3/4 teaspoon freshly ground pepper
1 16- to 18-ounce tube prepared plain polenta
1 pound boneless, skinless chicken breast, trimmed
2 nectarines, halved and pitted
1 pint blackberries, coarsely chopped
2 tablespoons chopped fresh cilantro
1 tablespoon lime juice
Hot sauce to taste

1. Preheat grill to medium-high.

2. Combine 1 tablespoon oil, cumin, 3/4 teaspoon salt and pepper in a small bowl. Rub 1 teaspoon of the mixture all over polenta. Rub the rest into both sides of chicken. Cut the polenta crosswise into 8 slices. Rub the cut sides of nectarine halves with the remaining 1 teaspoon oil.

3. Oil the grill rack (Oil a folded paper towel, hold it with tongs and rub it over the rack. (Don't use cooking spray on a hot grill). Place the chicken, polenta slices and nectarines on the grill. Grill the polenta until hot and slightly charred, 3 to 4 minutes per side. Transfer to a clean plate; tent with foil to keep warm. Grill the nectarines, turning occasionally, until tender, 6 to 8 minutes total. Grill the chicken, until cooked through and no longer pink in the middle, 6 to 8 minutes per side. Transfer the chicken and nectarines to a cutting board. Coarsely chop the nectarines. Let the chicken rest for 5 minutes, then thinly slice.

4. While the chicken rests, combine the chopped nectarines, blackberries, cilantro, lime juice, hot sauce and the remaining 1/4 teaspoon salt in a medium bowl. Layer the polenta, chicken and fruit salsa on 4 plates and serve.

Цибуля-пір, запечена з сиром

4 порції

Дуже ситна страва навіть без м'яса

1 кг цибулі-піру
1 ст. ложка вершкового масла або маргарину,
1 ч. ложка ароматних молотих приправ, сіль, мускатний горіх, перець,
125 г нарізаного емментальського сиру,
трошки гостро червоного молотого перцю.

Кінці листків та коренів цибулі-піру обрізати, а тоді зробити поздовжній надріз до середини стебла і старанно вимити.

В каструлі розпустити вершове масло або маргарин, покласти цибулю-пір, посипати приправами і трохи потушкувати.

Потім налити близько 1 чашку води, закрити кришкою і варити бл. 20 хв.

Цибулю викласти з бульйону, обсушити та висипати в вогнетривку форму, зверху покласти шматочки сиру і запікати доти, поки сир не почне плавитися.

Посипавши червоним молотим перцем, красиво викласти на таріль.

Разом із цибулею до столу можна подати обсмажені кружечки вареної ковбаси та картопляне пюре.

Крем із вишневого лікеру

15 просочених лікером вишень нарізати і перемішати з 250 г. нежирного сиру, 2 маленькими чарочками вишневої наливки, 2 ст. ложками з верхом цукру та соком з 1/2-1 лимона. Збити 1/8 л. вершків і обережно змішати з сиром. Красиво вкласти у келих та охолодити. 4 порції.

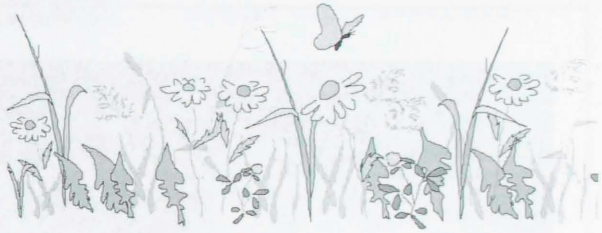

Maple-Grilled Pineapple Rings with Frozen Yogurt

Cooking spray
8 pineapple rings, cored (fresh or canned in juice)
2 tablespoons maple syrup
2 cups lowfat frozen yogurt
8 tablespoons lowfat granola with raisins

Preheat a stove-top grill pan to medium-high and coat with cooking spray. Place pineapple rings on hot grill and drizzle with maple syrup. Cook 2 to 3 minutes per side, until golden brown. Transfer grilled pineapple to individual dessert bowls (2 rings per bowl) and top each serving with 1/2 cup frozen yogurt and 2 tablespoons granola.

As an everlalsting wreath in loving memory of my beloved wife, **Myroslava**, who passed away March 28, 2005, please accept my donation of $500 to the Promin Press Fund.

Myroslava was a long-time reader and supporter of Promin.

May her memory be eternal!
Vichnaya Pamyiat!

The Honourable John Yaremko
Toronto, Ontario

Please accept our donation of $500 to the Promin press fund as an everlasting wreath in loving memory of our parents, **Very Rev. Dr. Peter and Dobr. Katherine Sametz** and **Dmytro and Katherine Kulchyk,** and our beloved grandson **William Chewchuk** who passed away on July 11, 2006 at 19 years of age. May their memory be eternal!

Rose and Bill Sametz
Richmond Hill, Ontario

Enclosing a donation of $20 to the Promin Press Fund in memory of **dobr. Olia (Krysiuk) Fil'**. We were long time friends while we both lived in Montreal. May her memory be eternal!

Doreen Jurychuk
Hamilton, Ontario

As an everlasting wreath in memory of my husband, who passed away July 19, 1994, please accept my donation to your very interesting Promin. May his memory be eternal!

Eleanor Humeny
Eatonia, Saskatchewan

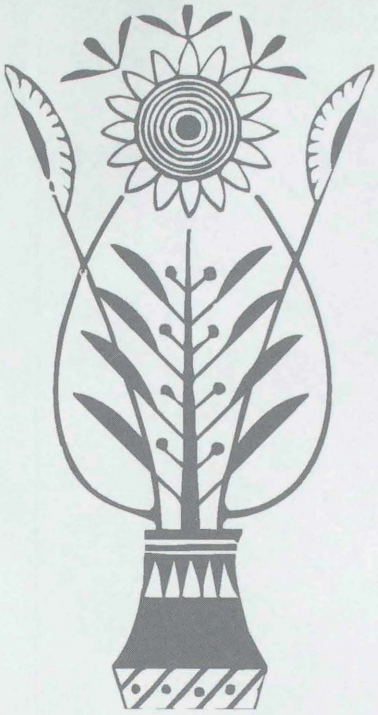

Birchwood
Realty Services Inc., Brokerage

Doris-Ann Masnyk

OWNER/BROKER OF RECORD
MARKET VALUE APPRAISER

416-520-5290

dmasnyk@trebnet.com

Consistent and attentive professional real estate services

SMITH MONUMENT COMPANY LTD.

ANDREW LATYSHKO
PRESIDENT/OWNER

BUS: (416) 769-0674
FAX: (416) 769-5677
TOLL FREE: 1-888-836-7771

349 WESTON ROAD
TORONTO, ONTARIO M6N 3P7

IN BUSINESS SINCE 1919

SHEVCHENKO FOUNDATION

THE UKRAINIAN CANADIAN FOUNDATION OF TARAS SHEVCHENKO

Helping Ukrainian Canadians since 1963

What does the SHEVCHENKO FOUNDATION represent?

- commitment to community
- financial assistance for cultural development
- sound administrative management
- security and stability
- an investment in community growth
- a lasting legacy for future generations

Support the Shevchenko Foundation so it can continue supporting our community!

www.shevchenkofoundation.com
or contact
Ukrainian Canadian Foundation of Taras Shevchenko
202-952 Main Street Winnipeg, Manitoba
R2W 3P4 Tel 1-866-524-5314

MRS KATE HAWRYSH
13703 BUENA VISTA RD
EDMONTON, AB
T5R 5R5 1-Oct-2010

PM40011733 R09580
Return Undeliverable Canadian Addresses to:
PROMIN
Box 57268, Jackson Station
Hamilton, Ontario,
Canada L8P 4X1